

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

zo 4. októbra 2006 *

Vo veci T-300/03,

Moser Baer India Ltd, so sídlom v New Delhi (India), v zastúpení: A. P. Bentley, QC, K. Adamantopoulos, advokát, a R. MacLean a J. Branton, solicitors,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: S. Marquardt, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. M. Berrisch, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: T. Scharf a K. Talabér-Ricz, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: angličtina.

a

Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA),
predtým Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), so sídlom
v Kolíne (Nemecko), v zastúpení: D. Ehle a V. Schiller, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 960/2003 z 2. júna 2003, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz nahrávateľných kompaktných diskov s pôvodom v Indii (Ú. v. EÚ L 138, s. 1; Mim. vyd. 11/046, s. 250),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Lindh a V. Vadapalas,
tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. mája 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- ¹ Článok 5 nariadenia Rady (ES) č. 2026/97 zo 6. októbra 1997 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 288, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 78, ďalej len „základné nariadenie“), stanovuje:

„Výpočet výšky napadnuteľnej subvencie

Výška napadnuteľných subvencií na účely tohto nariadenia sa vypočíta podľa výhody poskytnutej príjemcovi, ktorá objektívne existuje počas obdobia skúmania nároku na subvenciu. Toto obdobie bude zvyčajne totožné s posledným účtovným rokom oprávnenej osoby, ale môže ísť aj o iné, minimálne šesťmesačné obdobie, ktoré predchádzalo začatiu prešetrenia a o ktorom existujú spoľahlivé finančné a iné dôležité údaje.“

2 Článok 7 ods. 3 základného nariadenia stanovuje:

„Ak subvenciu možno dať do súvislosti s nadobudnutím alebo budúcim nadobudnutím investičného majetku, výška napadnuteľnej subvencie sa vypočíta tak, že subvencia sa rozdelí na obdobie, ktoré zodpovedá obvyklej dobe odpisovania tohto majetku v príslušnom odvetví...“

3 Článok 8 základného nariadenia stanovuje:

„Vymedzenie ujmy

...

2. Pri určovaní ujmy sa vychádza z priamych dôkazov a súčasťou tohto postupu je objektívne skúmanie:

a) objemu subvencovaných dovozov a vplyv subvencovaných dovozov na ceny na trhu spoločenstva s podobnými výrobkami;

ako aj

b) následný dopad týchto dovozov na výrobné odvetvie spoločenstva.

3. Vzhľadom na objem subvencovaných dovozov treba vziať do úvahy, či došlo k významnému nárastu subvencovaných dovozov, a to absolútne alebo vo vzťahu k výrobe alebo spotrebe v rámci spoločenstva. Vzhľadom na vplyv subvencovaných dovozov na ceny treba zvážiť, či subvencované dovozy nepredstavujú značné zníženie cien v porovnaní s cenami podobných výrobkov v krajinách spoločenstva, alebo či vplyv týchto dovozov iným spôsobom výrazne nestláča ceny alebo nebráni ich rastu, ku ktorému by došlo za normálnych okolností. Jeden ani viaceré z uvedených faktorov nemusia automaticky poskytnúť jednoznačnú odpoveď na tieto otázky.

...

5. Skúmanie dopadu subvencovaných dovozov na príslušné odvetvie spoločenstva zahŕňa hodnotenie všetkých hospodárskych faktorov a indexov, ktoré ovplyvňujú stav odvetvia, vrátane: skutočnosti, že odvetvie sa ešte stále spamätáva z dôsledkov minulých subvencií alebo dumpingu, výšky napadnutelných subvencií, skutočného a možného poklesu tržieb, ziskov, výkonov, podielu na trhu, produktivity, návratnosti investícií a využívania kapacít; faktorov ovplyvňujúcich cenu spoločenstva, skutočných a možných negatívnych dôsledkov pre peňažný tok, zásoby, zamestnanosť, mzdy, rast, schopnosť zvyšovať základné imanie alebo investície a, v prípade poľnohospodárstva, či sa zvýšilo zaťaženie programov vládnej pomoci. Tento zoznam nie je vyčerpávajúci a žiaden z týchto faktorov nemusí nutne poskytnúť jednoznačnú odpoveď.

6. Na základe všetkých dôkazov uvedených v súvislosti s odsekom 2 treba dokázať, že subvencované dovozy spôsobujú ujmu v zmysle tohto nariadenia. Predovšetkým treba dokázať, že objemy, resp. ceny určené podľa odseku 3 sú príčinou dopadu na odvetvie spoločenstva v zmysle odseku 5, a že tento dopad je taký veľký, že ho možno považovať za rozhodujúci.

7. Okrem toho budú preskúmané aj iné známe faktory než subvencované dovozy, ktoré spôsobujú ujmu odvetviu spoločenstva, aby sa zabezpečilo, že ujma spôsobená týmito faktormi nebude pripísaná subvencovaným dovozom v zmysle odseku 6. Faktory, ktoré možno v tejto súvislosti vziať do úvahy, sú objem a ceny nesubvencovaných dovozov, zníženie dopytu alebo zmeny v štruktúre spotreby, obmedzujúce obchodné postupy [výrobcov tretích krajín a výrobcov Spoločenstva — *neoficiálny preklad*] a konkurencia medzi tretími krajinami a výrobcami spoločenstva, rozvoj technológie a vývozu a produktivita výrobného odvetvia spoločenstva.“

4 Článok 11 ods. 1 základného nariadenia stanovuje:

„... prešetrovanie sa vzťahuje na subvencie aj ujmu, pričom obe záležitosti treba skúmať súčasne. Na účely reprezentatívneho zistenia sa stanoví obdobie prešetrovania, ktoré bude v prípade subvencií totožné s obdobím prešetrovania stanoveným v článku 5. Informácie vzťahujúce sa na obdobie, ktoré nasleduje po období prešetrovania, sa nezohľadnia.“

5 Svojím oznámením 98/C 394/04 (Ú. v. ES C 394, 1998, s. 6) Komisia uverejnila usmernenia pre výpočet výšky subvencií v rámci antisubvenčných prešetrovaní (ďalej len „usmernenia“).

6 Časť A usmernení stanovuje:

„Články 5, 6 a 7 [základného nariadenia] obsahujú ustanovenia týkajúce sa výpočtu výšky subvencií. Toto oznámenie má za cieľ vysvetliť... uplatnenie týchto ustanovení s cieľom upresnenia metódy, ktorú Komisia bude používať pre výpočet výšky subvencií v rámci antisubvenčných konaní, pokiaľ mimoriadne okolnosti nebudú odôvodňovať, aby sa od nej odchyľila. Úmyslom je zlepšiť prehľadnosť spôsobu výpočtu a zabezpečiť vyššiu istotu podnikateľským subjektom a verejným orgánom tretích krajín. Toto oznámenie nijako nezaväzuje inštitúcie Spoločenstva, ale predstavuje usmernenia, podľa ktorých sa bude postupovať výlučne pri antisubvenčných prešetrovaniach vykonávaných podľa [základného nariadenia].“ [*neoficiálny preklad*]

7 Časť F písm. a) bod ii) usmernení stanovuje:

„Pokiaľ ide o nenávratné subvencie, ktoré možno dať do súvislosti s nadobudnutím investičného majetku, celková výška subvencie sa rozdelí na dobu obvyklej životnosti tohto investičného majetku [článok 7 ods. 3 základného nariadenia (ES)]. V dôsledku toho možno výšku subvencie... rozdeliť na dobu zodpovedajúcu obvyklej dobe odpisovania tohto investičného majetku v príslušnom priemyselnom odvetví. Na tento účel sa vo všeobecnosti použije metóda lineárneho odpisovania.“ [*neoficiálny preklad*]

Okolnosti predchádzajúce sporu

8 Žalobkyňa je spoločnosťou so sídlom v Indii, ktorá vyrába rozličné typy pamäťových nosičov a najmä nahrávateľné kompaktné disky (ďalej len „CD-R“).

- 9 Dňa 17. mája 2002 Komisia v nadväznosti na sťažnosť podanú Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA) začala antisubvenčné prešetrovanie dovozov CD-R pochádzajúcich z Indie (Ú. v. ES C 116, s. 4).
- 10 Listom zo 4. marca 2003 Komisia oznámila žalobkyni skutkové okolnosti a základné úvahy, na základe ktorých sa malo navrhnúť určenie konečného vyrovnávacieho cla. Subvencia zistená Komisiou sa zakladala na oslobodení tovarov zariadenia dovezených žalobkyňou od cla. Pri výpočte výšky subvencie sa táto subvencia podľa článku 7 ods. 3 základného nariadenia rozdelila na obdobie troch rokov. Odôvodnenie predvídalo vyrubenie 10 %-ného vyrovnávacieho cla.
- 11 Dvoma listami z 19. marca 2003 žalobkyňa odpovedala na predmetné oznámenie, napádajúc na jednej strane metódu použitú pre výpočet výšky subvencie a na druhej strane existenciu a dôvody ujmy.
- 12 Dvoma listami z 9. apríla 2003 Komisia na jednej strane odmietla tvrdenia žalobkyne týkajúce sa existencie ujmy a príčinnej súvislosti a na druhej strane zaslala žalobkyni dodatočné odôvodnenie obsahujúce nový výpočet výšky subvencie, v ktorom sa táto subvencia rozdelila na obdobie 4,2 roka. Dodatočné odôvodnenie stanovilo vyrubenie 7,3 %-ného vyrovnávacieho cla.
- 13 Listom zo 14. apríla 2003 žalobkyňa napadla nový výpočet výšky subvencie. Komisia adresovala žalobkyni listom z 5. mája 2003 dodatočné vysvetlenia k tomuto výpočtu. Žalobkyňa odpovedala na tento list 9. mája 2003 predložením dodatočných pripomienok.

- 14 Na návrh Komisie predložený 20. mája 2003 Rada prijala nariadenie (ES) č. 960/2003 z 2. júna 2003, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz nahrávateľných kompaktných diskov s pôvodom v Indii (Ú. v. EÚ L 138, s. 1; Mim. vyd. 11/046, s. 250, ďalej len „napadnuté nariadenie“). Toto nariadenie zavádzalo 7,3 %-né konečné vyrovnávacie clo na dovozy CD-R s pôvodom v Indii.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 15 Podaním do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. augusta 2003 podala žalobkyňa túto žalobu.
- 16 Uznesením predsedu štvrtej komory z 23. januára 2004 sa Komisii povolil vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní podporuje návrhy Rady. Komisia nepodala písomné návrhy.
- 17 Uznesením predsedu štvrtej komory z 18. apríla 2005 sa Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), ktorý sa premenil na Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), povolil vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní podporuje návrhy Rady. CECMA predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka v stanovenej lehote. Žalobkyňa k nemu predložila svoje pripomienky.
- 18 Žalobkyňa listami z 13. apríla a 30. júna 2004 požiadala, aby určité dôverné informácie obsiahnuté v žalobe, vyjadrení k žalobe, v replike a duplike neboli oznámené CECMA. Žalobkyňa predložila znenia predmetných procesných podaní, ktoré nemali dôverný charakter. Rada listom z 5. apríla 2004 požiadala, aby určité

dôverné informácie obsiahnuté vo vyjadrení k žalobe neboli oznámené CECMA. Predložila znenie predmetného vyjadrenia k žalobe, splniac svoju vlastnú požiadavku na dôverné zaobchádzanie, ako aj požiadavku predloženú žalobkyňou. Oznámenie predmetných procesných podaní CECMA sa obmedzilo na to znenie, ktoré nemalo dôvernú povahu. CECMA nevzniesla v tejto súvislosti námietku.

19 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania písomne položil účastníkom určité otázky, na ktoré odpovedali v stanovenej lehote.

20 Počas pojednávania, ktoré sa konalo 10. mája 2006, boli vypočuté prednesy účastníkov konania a Komisie a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa. CECMA informovala Súd prvého stupňa, že sa nezúčastní na pojednávaní.

21 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa na ňu uplatňuje,
- zaviazal Radu na náhradu trov konania,
- v každom prípade zaviazal CECMA znášať jej vlastné trovy konania.

22 Rada podporovaná Komisiou navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,

- subsidiárne, zrušil článok 1 ods. 2 napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom zavádza konečné vyrovnávacie clo s vyššou sadzbou, než sadzba, ktorá by sa uplatnila, ak by výška subvencie bola stanovená v závislosti od šesťročnej doby odpisovania,

- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

23 CECMA navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,

- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov vedľajšieho účastníka konania.

Právny stav

24 Žalobkyňa rozčleňuje svoje výhrady na päť žalobných dôvodov týkajúcich sa na jednej strane určenia v rámci výpočtu výšky subvencie, obvyklej doby odpisovania dovezeného investičného majetku a na druhej strane posúdenia ujmy a príčinnej súvislosti.

- 25 Pokiaľ ide o určenie obvyklej doby odpisovania, žalobkyňa uvádza zjavne nesprávne posúdenie a porušenie článku 5, článku 7 ods. 3 a článku 11 ods. 1 základného nariadenia (prvý žalobný dôvod), ako aj porušenie práva na obhajobu a nedostatok odôvodnenia (druhý žalobný dôvod).
- 26 Pokiaľ ide o posúdenie ujmy a príčinnej súvislosti, žalobkyňa uvádza zjavne nesprávne posúdenie a porušenie článku 8 ods. 2, 6 a 7 základného nariadenia, pokiaľ ide v uvedenom poradí o skúmanie skutočností týkajúcich sa určenia ujmy a príčinnej súvislosti (tretí žalobný dôvod), skúmanie účinkov dovozov s pôvodom v Taiwane (štvrtý žalobný dôvod) a skúmanie účinkov protisúťažného konania majiteľa ochranných známkov uvádzaných na CD-R (piaty žalobný dôvod).

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 5, článku 7 ods. 3 a článku 11 ods. 1 základného nariadenia a na nesprávnom posúdení obvyklej doby odpisovania investičného majetku

Úvodné pripomienky

- 27 Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že pri určovaní obvyklej doby odpisovania dovezeného investičného majetku vykonaného v napadnutom nariadení sa vykonalo nesprávne právne posúdenie a zjavne nesprávne posúdenie.
- 28 Treba pripomenúť, že v oblasti opatrení na ochranu obchodu sa preskúmanie posúdenia inštitúcií súdom Spoločenstva musí obmedziť na určenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je napadnutá voľba založená, boli správne stanovené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu

týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, Zb. s. II-3663, body 48 a 49 a tam citovanú judikatúru).

- 29 Rovnaký prípad nastáva pri posudzovaní doby odpisovania v zmysle článku 7 ods. 3 základného nariadenia, ktorého sa týka prejednávaná vec. V zmysle tohto ustanovenia sa subvencia týkajúca sa nadobudnutia investičného majetku rozdelí „na obdobie, ktoré zodpovedá obvyklej dobe odpisovania tohto majetku v príslušnom priemyselnom odvetví“. Zo znenia a z účelu tohto ustanovenia, ktoré si vyžaduje posúdenie toho, čo je obvyklou praxou v príslušnom priemyselnom odvetví, vyplýva, že určenie predmetnej doby patrí do rámca širokej miery voľnej úvahy, ktorou disponujú inštitúcie pri analýze zložitých ekonomických situácií.
- 30 Vo svetle týchto úvah je potrebné skúmať každú z výhrad formulovaných žalobkyňou v prejednávanej veci.

O posúdení skutočností týkajúcich sa doby odpisovania (prvá časť žalobného dôvodu)

— Tvrdenia účastníkov konania

- 31 Žalobkyňa tvrdí, že v zmysle článku 7 ods. 3 základného nariadenia, ako je vykladané v časti F písm. a) bode ii) usmernení, by sa mala subvencia rozdeliť na „dobu obvyklej životnosti tohto investičného majetku“ alebo „obvyklú dobu odpisovania tohto investičného majetku v príslušnom priemyselnom odvetví“. Okrem toho prax

inštitúcií Spoločenstva spočíva v určení vyváženého priemeru dôb odpisovania vyplývajúcich z účtovných výkazov výrobcov v predmetnom priemyselnom odvetví dotknutej krajiny.

32 V prejednávanej veci podľa žalobkyne Rada teda mala zobrať do úvahy súhrn skutočností uvedených v spise týkajúcich sa doby životnosti predmetného investičného majetku. V tejto súvislosti vzhľadom na to, že obvyklá doba odpisovania tohto majetku, teda obvyklá doba jeho životnosti býva 4,2 roka, Rada určila dobu kratšiu, než je doba vyplývajúca z dôkazov predložených počas prešetrovania. Doba odpisovania s ohľadom na tieto dôkazy mala byť trinásť rokov (podľa účtovných výkazov žalobkyne) alebo dokonca pätnásť až dvadsať rokov (podľa dodávateľov žalobkyne). Podľa informácií priemyslu Spoločenstva mala byť táto doba šesť rokov.

33 Okrem toho sa Rada mylne domnievala, že obvyklá doba odpisovania predmetného investičného majetku bola 4,2 roka, na základe uplatnenia metódy degresívneho odpisovania upravenej indickou legislatívou. Metóda degresívneho odpisovania totiž nepozná dobu odpisovania. Okrem toho z výpočtov žalobkyne vyplýva, že na základe uplatnenia tejto metódy by majetok nebol úplne odpísaný ku koncu doby určenej Radou, pretože by stále mal zostatkovú hodnotu.

34 Rada tvrdí, že podľa článku 7 ods. 3 základného nariadenia sa musí subvencia týkajúca sa nadobudnutia investičného majetku rozdeliť na obvyklú dobu odpisovania. Obvyklá doba životnosti investičného majetku, čo je odlišný pojem, môže prípadne predstavovať jednu z okolností, ktorá sa môže zohľadniť pri určení doby odpisovania. Taká je rovnako prax inštitúcií, na ktorú poukazuje žalobkyňa.

35 Žalobkyňa si mylí tieto dva pojmy mylne tvrdiac, že inštitúcie stanovili obdobie 4,2 roka nielen ako dobu odpisovania, ale aj ako dobu životnosti investičného majetku. Pokiaľ ide o dôkazy citované žalobkyňou, listy jej dodávateľov uvádzajú iba dobu fyzickej životnosti predmetných tovarov, a nie primeranú dobu odpisovania. Za každého predpokladu v prejednávanej veci Rada vychádzala z indického zákona o obchodných spoločnostiach, ktorý predpisuje povinnú dobu odpisovania, nezávislú od doby životnosti investičného majetku.

36 Pokiaľ ide o odkaz na metódu degresívneho odpisovania, Rada ju použila na určenie rozdielu medzi dobou odpisovania na základe uplatnenia tejto metódy a šesťročnou dobou odpisovania priemerne používanou priemyslom Spoločenstva. V tejto súvislosti alternatívny výpočet predložený žalobkyňou nie je vhodný, pretože neberie do úvahy stále investície.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

37 V rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza v podstate dve výhrady. Po prvé tvrdí, že stanovená doba odpisovania je zjavne nepresná vo vzťahu k informáciám pochádzajúcim od nej, od dodávateľov predmetných tovarov, ako aj od priemyslu Spoločenstva. Po druhé tvrdí, že Rada uskutočnila zjavne nesprávne posúdenie doby odpisovania vyplývajúce z metódy degresívneho odpisovania upravenej indickou legislatívou.

38 Pokiaľ ide o prvú výhradu, najmä z odôvodnení č. 43 a č. 45 napadnutého nariadenia vyplýva, že v rámci určenia doby odpisovania Rada brala do úvahy metódu odpisovania predpísanú v účtovnej oblasti legislatívou krajiny žalobkyne.

- 39 Je teda potrebné na úvod skúmať, či Rada mohla legálne vychádzať z tejto skutočnosti, namiesto aby vychádzala z údajov uvádzaných žalobkyňou.
- 40 Článok 7 ods. 3 základného nariadenia neobsahuje osobitné pravidlá týkajúce sa skutočností, ktoré by sa mali zobrať do úvahy v rámci určenia doby odpisovania. Preto inštitúcie Spoločenstva disponujú, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré sa môžu považovať za relevantné, širokou mierou voľnej úvahy.
- 41 Pokiaľ ide o cieľ ustanovenia spomenutého vyššie, zo znenia článku 5 v spojení s článkom 7 ods. 3 základného nariadenia vyplýva, že cieľom určenia obvyklej doby odpisovania v predmetnom priemyselnom odvetví je vypočítať časť výhody získanej vývozom pri nákupe investičného majetku, ktorého sa týka obdobie prešetrovania. Je potrebné poznamenať, že žalobkyňa netvrdí, že metóda odpisovania predpísaná legislatívou krajiny vývozcu nie je v tejto súvislosti relevantná.
- 42 Poznamenáva však napriek tomu, že zohľadnenie tejto skutočnosti sa vymyká usmerneniam a predchádzajúcej praxi inštitúcií Spoločenstva.
- 43 Pokiaľ ide o usmernenia, podľa ich časti F písm. a) bodu ii) sa výška subvencií rozdelí „na dobu obvyklej životnosti [investičného majetku]“ a „v dôsledku toho, možno výšku subvencie... rozdeliť na dobu zodpovedajúcu obvyklej dobe odpisovania tohto investičného majetku v príslušnom priemyselnom odvetví“. Hoci je teda potrebné poznamenať, že usmernenia odkazujú zároveň na „obvyklú dobu odpisovania“ a „obvyklú dobu životnosti“ predmetných tovarov, z existencie týchto dvoch odkazov nevyplýva, že by Komisia obmedzila rozsah skutočností použitých v rámci uplatnenia článku 7 ods. 3 základného nariadenia.

- 44 Okrem toho žalobkyňa sama tvrdí, že skoršia prax inštitúcií Spoločenstva týkajúca sa uplatnenia vyššie uvedených ustanovení základného nariadenia a usmernení spočíva v určení priemernej doby odpisovania uplatňovanej v účtovných výkazoch priemyselného odvetvia predmetnej krajiny. V rozsahu, v akom teda je odpisovanie v tejto krajine právne upravené, môže byť metóda odpisovania predpísaná vnútroštátnym právnym poriadkom v tejto súvislosti relevantná.
- 45 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého inštitúcie Spoločenstva nikdy pri výpočte subvencie neurobili odkaz na metódu odpisovania upravenú právnym poriadkom predmetnej krajiny, je potrebné pripomenúť, že článok 7 ods. 3 základného nariadenia ponecháva inštitúciám širokú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré sa zohľadnia pri určení obvyklej doby odpisovania. Skutočnosť, že inštitúcie Spoločenstva nepoužili predmetnú metódu v iných antisubvenčných prešetrovaniach, nevedie sama osebe k porušeniu tohto ustanovenia (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2003, Euroalliages a i./Komisia, T-132/01, Zb. s. II-2359, body 68 a 69).
- 46 Okrem toho, hoci by sa malo tvrdenie žalobkyne založené na skoršej praxi vykladať ako založené na porušení zásady právnej istoty, je potrebné poznamenať, že pokým uplatniteľná právna úprava ponecháva inštitúciám určitú mieru voľnej úvahy, skutočnosť, že inštitúcie použijú túto voľnú úvahu bez predchádzajúceho a podrobného vysvetlenia kritérií, ktoré zamýšľajú uplatňovať v každej konkrétnej situácii, neporušuje túto zásadu, dokonca ani v prípade, ak inštitúcie zavádzajú nové zásadné alternatívy (rozsudky Súdneho dvora z 5. októbra 1988, Brother/Rada, 250/85, Zb. s. 5683, body 28 a 29, a zo 7. mája 1991, Nakajima/Rada, C-69/89, Zb. s. I-2069, bod 118; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. júla 1998, Thai Bicycle/Rada, T-118/96, Zb. s. II-2991, body 67 až 69).
- 47 Preto je potrebné prijať záver, že inštitúcie Spoločenstva mohli bez toho, aby porušili článok 7 ods. 3 základného nariadenia, zobrať do úvahy metódu odpisovania

upravenú právnym poriadkom krajiny predmetného vývozcu na určenie obvyklej doby odpisovania predmetného investičného majetku.

- 48 Následne, pokiaľ ide o informácie žalobkyne, podľa ktorých uplatňovala vo svojom účtovníctve priemernú trinásťročnú dobu odpisovania, z odôvodnenia č. 40 napadnutého nariadenia vyplýva, že hodnovernosť týchto údajov bola spochybnená skutočnosťou, že zatriedenie investičného majetku nebolo rovnaké v jej účtovných a v jej daňových výkazoch.
- 49 Pokiaľ ide o potvrdenia pochádzajúce od dodávateľov, podľa ktorých predmetné vybavenie možno používať počas pätnástich až dvadsiatich rokov, je potrebné poznamenať, ako to urobila Rada, že tieto potvrdenia neuvádzajú dobu odpisovania tohto zariadenia v predmetnom priemyselnom odvetví, ale predstavujú iba údaje o dobe jeho fyzickej životnosti.
- 50 Pokiaľ ide o šesťročnú dobu odpisovania uplatňovanú priemyselným odvetvím Spoločenstva, z odôvodnení č. 44 a č. 45 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že ekonomická situácia tohto odvetvia nebola porovnateľná s ekonomickou situáciou predmetného indického priemyselného odvetvia.
- 51 Preto informácie uvádzané žalobkyňou nemôžu preukazovať, že posúdenie vykonané Radou v prejednávanej veci je zjavne nesprávne.

- 52 Pokiaľ ide o druhú výhradu žalobkyne založenú na zjavne nesprávnom uplatnení metódy odpisovania upravenej indickou legislatívou, je potrebné poznamenať, že táto metóda degresívneho odpisovania nepredpokladá použitie určitej doby odpisovania ako takej.
- 53 V prejednávanej veci Rada použila vzorec pre výpočet tejto doby zodpovedajúci uplatneniu degresívnej metódy podnikom nachádzajúcim sa v situácii žalobkyne. Rada najmä v odôvodnení č. 45 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že uplatnenie tejto metódy v podmienkach pokračujúcich pravidelných investícií umožňuje v reprezentatívnom šesťročnom období o „30 % rýchlejšie“ odpisovanie investičného majetku, ako lineárna metóda, čo zodpovedá obdobiu 4,2 roka stanovenému v prejednávanej veci.
- 54 V tejto súvislosti žalobkyňa nepreukázala, že takýto prístup by sám osebe bol zjavne nesprávny. Napriek tomu sa snaží spochybníť presnosť výpočtov vykonaných Radou predložením alternatívneho výpočtu, podľa ktorého uplatnenie degresívneho odpisovania vedie k zostatkovej hodnote na konci piateho roka.
- 55 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že alternatívny výpočet predložený žalobkyňou sa zakladá na odpisovaní investičného majetku preinvestovaného v priebehu prvého roka a nie na pokračujúcich investíciách. Keďže tento výpočet sa zakladá na skutočnostiach odlišných od skutočností zobrazených do úvahy Radou, nemožno sa ho dovoľávať s cieľom spochybníť presnosť posúdenia vykonaného Radou.
- 56 Vo svetle vyššie uvedeného nemožno vyhovieť výhradám formulovaným žalobkyňou v rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu.

O zatriedení investičného majetku do kategórie foriem a o nezohľadnení informácií vyplývajúcich z účtovných výkazov žalobkyne (prvá a druhá výhrada druhej časti žalobného dôvodu)

— Tvrdenia účastníkov konania

- 57 Žalobkyňa sa dovoľáva praxe Rady, podľa ktorej účtovné výkazy vývozcu predstavujú hlavný zdroj informácií. Táto prax je porovnateľná so zohľadnením účtovných výkazov vedených podľa všeobecne prijatých zásad predmetnej krajiny pre výpočet nákladov výroby v dumpingových veciach. Rada teda mala založiť svoje posúdenie na dobe odpisovania vyplývajúcej z účtovných výkazov.
- 58 Rada porušila článok 7 ods. 3 základného nariadenia, ako ho vykladala vo svojej praxi, keď odmietla zobrať do úvahy túto dobu a zatriedila predmetný investičný majetok do kategórie foriem, hoci tento majetok figuroval v účtovných výkazoch žalobkyne ako stroje. Žalobkyňa pripúšťa, že zatriedenie toho istého investičného majetku do jej účtovných a daňových výkazov bolo odlišné. Napriek tomu v prípade rozdielu nemôže mať zatriedenie uvedené v daňových výkazoch prednosť pred zatriedením uvedeným v účtovných výkazoch.
- 59 Napadnuté nariadenie je tiež v tejto súvislosti nesprávne odôvodnené. Rada mala odôvodniť svoj výber, pokiaľ ide o zatriedenie predmetného investičného majetku objektívnymi skutočnosťami spojenými s jeho povahou a nielen iba rozporom medzi účtovnými a daňovými výkazmi žalobkyne.

- 60 Okrem toho vo svojom liste Komisii zo 14. apríla 2003 žalobkyňa uviedla, že iba jedna časť predmetného investičného majetku bola v jej daňových výkazoch zatriedená do kategórie foriem. Táto informácia bola preukázaná daňovým priznaním žalobkyne, ktoré bolo skúmané Komisiou v priebehu prešetrovania. Komisia teda disponovala všetkými informáciami potrebnými na overenie výpočtov vykonaných žalobkyňou.
- 61 Rada tvrdí, že hoci účtovné výkazy vývozcu predstavujú v zásade hlavný zdroj informácií, inštitúcie nie sú viazané týmito údajmi, ale musia prihliadať na to, čo predstavuje obvyklú dobu odpisovania v predmetnom priemyselnom odvetví. V prejednávanej veci nebolo vhodné vychádzať z doby odpisovania vyplývajúcej z účtovných výkazov žalobkyne. Na jednej strane zatriedenie investičného majetku v týchto výkazoch nebolo v súlade s ich zatriedením na daňové účely. Na druhej strane priemyselné odvetvie Spoločenstva, ktoré bolo stratové, uplatňovalo v priemere šesťročnú dobu odpisovania a doba odpisovania stanovená žalobkyňou, rentabilným a sústavne a značne investujúcim podnikom, mala byť značne kratšia než tento priemer.
- 62 Žalobkyňa zatriedila predmetný investičný majetok vo svojom daňovom priznaní do kategórie foriem. Z indickej legislatívy vyplýva, že účtovné a daňové zatriedenia identického investičného majetku majú byť medzi sebou koherentné. Pri definovaní primeranej doby odpisovania Rada teda vychádzala z predpokladu, že dôsledkom zmeny zatriedenia na daňové účely mala byť identická zmena účtovných výkazov žalobkyne.
- 63 Toto odôvodnenie je dostatočne zdôvodnené najmä odôvodnením č. 41 napadnutého nariadenia. S prihliadnutím na toto odôvodnenie Rada nebola povinná zaoberať sa otázkou objektívnej povahy predmetného investičného majetku. Okrem toho ani žalobkyňa nepreukázala, že zatriedenie jej investičného majetku na daňové účely bolo založené na jeho objektívnej povahe a nie výlučne na jej daňových záujmoch.

64 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa zatriedenie na daňové účely netýkalo všetkého predmetného investičného majetku, Rada odpovedá, že žalobkyňa ani vo svojom liste Komisii zo 14. apríla 2003, ani vo svojej žalobe, nepredložila dôkaz podporujúci túto skutočnosť. Okrem toho z odpovede Komisie z 8. mája 2003 vyplýva, že informácie uvedené v jej liste zo 14. apríla 2003, a to celková hodnota dovezeného investičného majetku, odporovali informáciám predloženým skôr a overeným v priebehu prešetrovania. Komisia teda nemohla overiť nové informácie a ani ich následne zobrať do úvahy.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

65 Z odôvodnení č. 39 až č. 43 napadnutého nariadenia vyplýva, že Rada posudzovala dobu odpisovania predmetného investičného majetku odkazujúc na metódu odpisovania stanovenú pre zariadenie, akým sú formy, indickou legislatívou. Rada teda odmietla založiť toto posúdenie na dobe odpisovania uvedenej v účtovných výkazoch žalobkyne, v ktorých tento investičný majetok figuroval ako stroje.

66 Žalobkyňa pripúšťa, že zatriedila predmetný investičný majetok do kategórie foriem vo svojom daňovom priznaní týkajúcom sa obdobia prešetrovania. Žalobkyňa napriek tomu tvrdí, že Rada porušila článok 7 ods. 3 základného nariadenia tým, že založila svoje posúdenie na zatriedení uvedenom v daňových výkazoch namiesto zohľadnenia informácií uvedených v účtovných výkazoch.

67 Hneď na úvod je potrebné pripomenúť, ako to bolo uvedené v bode 45 vyššie, že skutočnosť, že inštitúcie Spoločenstva nepoužili rovnakú metódu v iných antisubvenčných prešetrovaniach, nevedie sama osebe k porušeniu vyššie uvedeného ustanovenia. Okrem toho v prejednávanej veci z odôvodnení č. 40 a č. 41

napadnutého nariadenia vyplýva, že zohľadnenie daňových údajov bolo odôvodnené skutočnosťou, že zatriedenie predmetného investičného majetku v účtovných výkazoch žalobkyne nebolo v súlade so zatriedením uvedeným v jej daňových výkazoch. Nemožno teda namietat, že Rada odmietla informácie vyplývajúce z účtovných výkazov žalobkyne svojvoľne.

68 Následne je potrebné poznamenať, že z odôvodnenia č. 38 napadnutého nariadenia vyplýva, že inštitúcie Spoločenstva založili svoje posúdenie na dobe odpisovania uplatniteľnej z účtovného hľadiska. V rámci tohto skúmania sa odkaz na daňové priznanie žalobkyne obmedzil na hľadanie primeraného zatriedenia predmetného investičného majetku v oblasti účtovníctva. Ako to vyplýva z odôvodnenia č. 41 napadnutého nariadenia, predmetný odkaz bol odôvodnený skutočnosťou, že rovnaký investičný majetok mal byť v účtovných a daňových výkazoch zatriedený identickým spôsobom. Preto žalobkyňa mylne tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva dali nezákonne prednosť daňovým výkazom pred účtovnými výkazmi.

69 Nakoniec je potrebné na jednej strane poznamenať, že žalobkyňa nespochybňovala úvahu Rady, že hoci podnik môže používať rozličné metódy odpisovania vo svojich účtovných a daňových výkazoch, zatriedenie toho istého investičného majetku v oboch výkazoch musí byť zhodné. Na druhej strane žalobkyňa netvrdí, že zatriedenie investičného majetku v jej daňových výkazoch bolo nesprávne. Prešetrenie vedené Komisiou okrem toho nepreukázalo, že zatriedenie investičného majetku do daňového priznania bolo spochybnené indickými orgánmi alebo opravené žalobkyňou.

70 Za týchto podmienok sa Rada mohla legálne domnievať, že vzhľadom na to, že žalobkyňa zmenila zatriedenie investičného majetku vo svojich daňových výkazoch, rovnaká zmena sa musí zohľadniť na účtovné účely.

- 71 Pokiaľ ide o subsidiárne tvrdenie žalobkyne založené na nedostatočnom odôvodnení predmetného konštatovania, z ustálenej judikatúry vyplýva, že odôvodnenie požadované článkom 253 ES musí uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahu orgánu Spoločenstva, autora aktu, tak, aby mali dotknuté osoby možnosť spoznať odôvodnenie prijatého opatrenia na účely obhajoby svojich práv a sudca Spoločenstva mohol vykonať svoje preskúmanie [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2002, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Rada, T-89/00, Zb. s. II-3651, bod 65 a tam citovanú judikatúru].
- 72 V tejto súvislosti odôvodnenia č. 40 až č. 42 napadnutého nariadenia uvádzajú, že informácie žalobkyne týkajúce sa zatriedenia investičného majetku do účtovných výkazov boli v rozpore so zmenou ich zatriedenia v daňových výkazoch, hoci by zatriedenie toho istého investičného majetku v oboch registroch malo byť zhodné. Týmto spôsobom napadnuté nariadenie dostatočne jasne uvádza dôvody, pre ktoré Rada nezaložila svoje posúdenie na zatriedení investičného majetku vyplývajúcom z účtovníctva žalobkyne, ale vychádzala z iných relevantných skutočností.
- 73 Nakoniec žalobkyňa tvrdí, že zatriedenie investičného majetku do kategórie foriem sa netýka všetkého predmetného investičného majetku, pričom túto skutočnosť oznámila žalobkyňa Komisii listom zo 14. apríla 2003.
- 74 Rada odpovedá na toto tvrdenie, že informácie predložené na jeho podporu neboli koherentné s inými skutočnosťami získanými pri prešetrovaní, a že preto sa toto tvrdenie nemohlo zobrať do úvahy.
- 75 Zo skutočností predložených účastníkmi konania v odpovedi na písomnú otázku položenú Súdom prvého stupňa vyplýva, že na podporu tvrdenia, o ktoré ide, žalobkyňa odkázala na informácie vyplývajúce z jej daňového priznania za obdobie

prešetrovania. Je nesporné, že hodnota investičného majetku uvedená v tomto priznaní nezodpovedá jeho hodnote určenej pre výpočet subvencie. Rada uvádza, že inštitúcie neboli schopné iba na základe týchto skutočností konfrontovať predmetné tvrdenia s inými informáciami overenými v rámci prešetrovania.

76 Žalobkyňa napriek tomu tvrdí, že rozdiel v hodnote, ktorý z toho vyplýva, vysvetliteľný pridaním nákladov dopravy a montáže, nebránil inštitúciám Spoločenstva poznamenať, že zmena zatriedenia sa netýkala všetkého dovezeného investičného majetku.

77 Rada v tejto súvislosti upresnila, že inštitúcie Spoločenstva nemohli ohodnotiť presnú hodnotu investičného majetku zatriedeného do kategórie foriem, pretože na jednej strane žalobkyňa nevysvetlila kritériá zatriedenia tohto investičného majetku v daňovom priznaní a na druhej strane nepredložila úplný a overiteľný zoznam tohto investičného majetku. Keďže chýbali tieto skutočnosti, inštitúcie Spoločenstva nemohli overiť čísla predložené žalobkyňou na podporu jej tvrdenia.

78 S prihliadnutím na vyššie uvedené údaje, ktoré žalobkyňa pred Súdom prvého stupňa nespochybnila, je potrebné konštatovať, že žalobkyňa nepredložila inštitúciám Spoločenstva skutočnosti, ktoré by im umožňovali overiť presnosť jej tvrdenia a prípadne zobrať do úvahy časť predmetného investičného majetku, ktorá nebola zatriedená do kategórie foriem. Preto žalobkyňa nemôže, samotným týmto tvrdením, spochybňovať posúdenie vykonané v napadnutom nariadení.

79 V dôsledku toho sa Rada mohla bez toho, aby porušila článok 7 ods. 3 základného nariadenia, domnievať, že predmetný investičný majetok zatriedený na daňové účely ako formy mal byť tiež sám osebe braný do úvahy na účely jeho doby odpisovania

v účtovnej oblasti, a že preto nebolo namieste zakladať toto posúdenie na informáciách uvedených v účtovných výkazoch žalobkyne. Okrem toho žalobkyňa nepreukázala existenciu nedostatku odôvodnenia v tejto súvislosti.

- 80 Je teda potrebné odmietnuť tvrdenia formulované žalobkyňou v rámci prvých dvoch výhrad druhej časti žalobného dôvodu ako nedôvodné.

O zohľadnení rentability a investícií žalobkyne (tretia výhrada druhej časti žalobného dôvodu)

— Tvrdenia účastníkov konania

- 81 Podľa žalobkyne Rada porušila článok 7 ods. 3 základného nariadenia, keď stanovila rozdiel medzi rentabilnými podnikmi a nerentabilnými podnikmi na účely určenia doby odpisovania. Na jednej strane takéto rozlišovanie vôbec nevyplýva zo základného nariadenia. Na druhej strane je nelogické, pretože obvyklá doba životnosti investičného majetku, ako aj jeho obvyklá doba odpisovania sú spojené s jeho povahou a nie s rentabilitou alebo investičným plánom podniku, ktorý je jeho vlastníkom.
- 82 Vychádzajúc z predpokladu, že žalobkyňa sústavne investovala v priebehu šiestich rokov, Rada porušila tiež článok 5 a článok 11 ods. 1 základného nariadenia. Skutočnosť, že žalobkyňa bola rentabilná a že investovala počas obdobia prešetrovania, ako aj v priebehu dvoch predchádzajúcich rokov, nepredstavuje

dôkaz o tom, že si zachovala rovnaký stupeň rentability a investovania počas šiestich rokov. Prístup Rady teda obsahuje špekulácie o skutočnostiach, ktoré nastali po období prešetrovania.

- 83 Rada odpovedá, že nerozlišovala medzi rentabilnými spoločnosťami a nerentabilnými spoločnosťami. Rada iba konštatovala na základe skutočnosti, že žalobkyňa pristúpila k sústavným a značným investíciám, že žalobkyňa odpisuje svoj investičný majetok veľmi rýchlo. Týmto spôsobom Rada skúmala, akou by bola obvyklá doba odpisovania pre spoločnosť nachádzajúcu sa v rovnakej situácii ako žalobkyňa. Žalobkyňa sa mylne domnieva, že rentabilita neovplyvňuje dobu odpisovania, pretože skutočnosť, že je rentabilná, je dôležitá pre výber tejto doby.
- 84 Pri posudzovaní toho, či je žalobkyňa rentabilná a či podstatne investovala, sa Rada opierala o nenamietané skutočnosti preukázané v priebehu prešetrovania. Rada nepoužila žiadnu skutočnosť neskoršiu než obdobie prešetrovania v súlade s článkom 5 a článkom 11 ods. 1 základného nariadenia.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 85 Je nesporné, že Rada zobrala do úvahy skutočnosť preukázanú počas prešetrovania, že žalobkyňa bola veľmi rentabilná a že investovala sústavne a pravidelne. Táto skutková okolnosť bola stanovená pri dvoch príležitostiach. Po prvé Rada odkázala z dvoch metód odpisovania povolených indickou legislatívou na metódu degresívneho odpisovania, ktorá ponúka rýchlejšie odpisovanie. Po druhé Rada vypočítala dobu odpisovania v súlade s touto metódou za podmienok pokračujúcich a pravidelných investícií.

86 Tieto úvahy sú uvedené v odôvodnení č. 45 napadnutého nariadenia:

„Pozícia vyvážajúceho výrobcu je však veľmi odlišná pre priemernú spoločnosť [od priemeru iných spoločností — *neoficiálny preklad*]. Je veľmi zisková a trvale investuje značné prostriedky, a preto možno opodstatnene predpokladať, že jej odpisové obdobie by malo byť podstatne kratšie ako vyššie zmienený priemer. Preto sa považovalo za vhodné uplatniť metódu degresívneho odpisu, čo zohľadňuje skutočnosť, že umožňuje rýchlejšie odpisovanie ako lineárna metóda. Poznomenáva sa, že v podmienkach pokračujúcich pravidelných investícií metóda degresívneho odpisu ustanovená indickým zákonom o obchodných spoločnostiach uvedeným v bode 43 umožňuje o 30 % rýchlejšie odpisovanie ako ekvivalentná lineárna metóda v priebehu reprezentatívneho šesťročného obdobia uplatňovaného pri použití lineárnej metódy. To zodpovedá obdobiu v dĺžke 4,2 roka v porovnaní so šiestimi rokmi pre lineárnu metódu...“

87 Žalobkyňa tvrdí, že zohľadnením jej rentability a jej investícií Rada porušila článok 7 ods. 3 základného nariadenia, ako aj článok 5 a článok 11 ods. 1 predmetného nariadenia.

88 Pokiaľ ide o článok 7 ods. 3 základného nariadenia, je potrebné poznamenať, že v zmysle tohto ustanovenia je Rada povinná posúdiť dobu odpisovania v predmetnom priemyselnom odvetví. Toto posúdenie tiež môže predpokladať zohľadnenie okolností vlastných predmetnému vývozcovi. Ako to už bolo poznamenané v bode 40 vyššie, ak neexistujú špecifické pravidlá na tento účel, inštitúcie Spoločenstva disponujú širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o relevantné skutočnosti, ktoré sa majú zohľadniť.

89 V tejto súvislosti žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého rentabilita vývozcov nie je spôsobilá ovplyvniť dobu odpisovania jej investičného majetku. Naopak, Rada dôvodne uviedla, že výber metódy odpisovania

vývozcom môže závisieť najmä od predvídaných investícií a rovnako od rentability predmetného podniku.

90 Za týchto okolností žalobkyňa nepreukázala, že Rada porušila článok 7 ods. 3 základného nariadenia.

91 Pokiaľ ide o článok 5 základného nariadenia, toto ustanovenie uvádza, že výška subvencie sa vypočíta podľa výhody poskytnutej príjemcovi, ktorá objektívne existuje počas obdobia skúmania nároku na subvenciu. V prejednávanvej veci inštitúcie Spoločenstva prijali záver, že priaznivá situácia žalobkyne trvajúca tri účtovné obdobia mohla ovplyvniť jej výber metódy odpisovania. Následne urobili odkaz na takto vybratú metódu pre určenie časti subvencie vzťahujúcej sa na obdobie prešetrovania. Preto žalobkyňa neprávom namieta, že inštitúcie Spoločenstva zahrnuli do výpočtu výšky subvencie výhodu vzťahujúcu sa na iné obdobie než obdobie prešetrovania.

92 Pokiaľ ide o článok 11 ods. 1 základného nariadenia, toto najmä stanovuje, že informácie vzťahujúce sa na obdobie, ktoré nasleduje po období prešetrovania, sa obvykle nezohľadnia pri určení subvencie a ujmy. V dôsledku toho sú relevantné údaje na účely analýzy inštitúcií Spoločenstva zvyčajne tie, ktoré sa týkajú obdobia končiaceho spolu s obdobím prešetrovania. Toto ustanovenie napriek tomu nevylučuje v rámci analýzy týchto údajov zohľadnenie predpovedí týkajúcich sa budúcich skutočností v rozsahu, v akom sú tieto relevantné a zakladajú sa na objektívnych skutočnostiach získaných v priebehu prešetrovania.

93 Pokiaľ ide o relevantnosť takýchto predpovedí v prejednávanvej veci, je potrebné pripomenúť, že žalobkyni sa nepodarilo spochybníť posúdenia Rady, podľa ktorého

rentabilita predmetného vývozcu a jeho predvídané investície mohli byť relevantné pre určenie metódy odpisovania, ktorá sa mala použiť.

- 94 Pokiaľ ide o dôvodnosť predpovedí zohľadnených Radou, je potrebné poznamenať že žalobkyňa nepopiera, že pravidelne investovala značné čiastky počas obdobia troch rokov plynúcich do konca obdobia prešetrovania. Hoci táto skutočnosť nevedie nevyhnutne k záveru, že predmetné odpisovanie bolo vykonávané v podmienkach pravidelného a pokračujúceho investovania, ako sa domnieva Rada, je potrebné poznamenať, že toto posúdenie ekonomickej povahy patrí do širokej miery voľnej úvahy, ktorou disponujú inštitúcie Spoločenstva pri analýze zložitých ekonomických situácií. Žalobkyňa teda nepreukázala, že Rada v tejto súvislosti uskutočnila zjavne nesprávne posúdenie.
- 95 Žalobkyňa preto nepreukázala, že Rada porušila článok 5 alebo článok 11 ods. 1 základného nariadenia.
- 96 S prihliadnutím na vyššie uvedené táto výhrada nie je dôvodná.

O použití metódy degresívneho odpisovania (štvrtá výhrada druhej časti žalobného dôvodu)

— Tvrdenia účastníkov konania

- 97 Žalobkyňa tvrdí, že Rada porušila článok 7 ods. 3 základného nariadenia tým, že použila na výpočet výšky subvencie metódu degresívneho odpisovania. Usmernenia,

ako aj prax inštitúcií odkazujú na použitie lineárnej metódy. V tejto súvislosti napadnuté nariadenie nevysvetľuje, prečo sa inštitúcie Spoločenstva odchýlili od svojej zavedenej praxe, hoci žalobkyňa používala vo svojich účtovných výkazoch lineárnu metódu.

- 98 Rada odpovedá tým, že článok 7 ods. 3 základného nariadenia nevylučuje použitie inej metódy odpisovania než lineárnej metódy, dokonca aj ak je táto metóda všeobecne používaná. Skutočnosť, že metóda degresívneho odpisovania nebola v minulosti použitá, nemá žiadne dôsledky.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 99 Z odôvodnenia č. 45 napadnutého nariadenia vyplýva, že inštitúcie Spoločenstva určili dobu odpisovania tak, že vychádzali z metódy degresívneho odpisovania upravenej pre predmetný investičný majetok indickou legislatívou.
- 100 V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že použitie metódy degresívneho odpisovania ako takej porušuje článok 7 ods. 3 základného nariadenia, ako ho vykladajú usmernenia Komisie a ako sa uplatňuje v jej skoršej praxi.
- 101 Je potrebné poznamenať, že znenie článku 7 ods. 3 základného nariadenia nevylučuje použitie metódy degresívneho odpisovania.

- 102 Pokiaľ ide o usmernenia, ich časť F písm. a) bod ii) stanovuje, že na určenie výšky subvencie Komisia vo všeobecnosti použije metódu lineárneho odpisovania. Naopak z tohto údaja nevyplýva, že použitie inej metódy odpisovania je vylúčené. Okrem toho podľa časti A usmernení údaje obsiahnuté v usmerneniach neplatia, ak mimoriadne okolnosti odôvodňujú odlišný prístup.
- 103 V prejednávanej veci Rada v odôvodneniach č. 44 a č. 45 napadnutého nariadenia vysvetlila, že použitie metódy degresívneho odpisovania upravenej indickou legislatívou, ktorá viedla k rýchlejšiemu odpisovaniu než lineárna metóda upravená tou istou legislatívou, bolo vhodnejšie vzhľadom na dobu odpisovania používanú priemyselným odvetvím Spoločenstva a vzhľadom na osobitné okolnosti žalobkyne. Za týchto podmienok mohli inštitúcie Spoločenstva legálne prijať iný prístup, než prístup všeobecne stanovený usmerneniami.
- 104 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého metóda degresívneho odpisovania nebola inštitúciami Spoločenstva použitá v iných antisubvenčných prešetrovaniach, je potrebné pripomenúť, že toto tvrdenie samo osebe nepostačuje na spochybnenie zákonnosti jeho použitia v prejednávanej veci (pozri body 45 a 46 vyššie).
- 105 Pokiaľ ide o kritiku žalobkyne, podľa ktorej Rada uplatnila metódu odlišnú od metódy použitej v jej účtovných výkazoch, je potrebné pripomenúť, že Rada sa dôvodne domnievala, že použitie metódy odpisovania použitej v predmetných účtovných výkazoch bolo v prejednávanej veci nevhodné (pozri body 65 až 67 a 79 vyššie).
- 106 Preto žalobkyňa nemôže dôvodne tvrdiť, že inštitúcie Spoločenstva porušili článok 7 ods. 3 základného nariadenia len preto, že sa odchýlili od prístupu stanoveného usmerneniami a používaného v skorších antisubvenčných prešetrovaniach.

107 Vzhľadom na tieto úvahy sa musí predmetná výhrada zamietnuť ako nedôvodná.

O údajne svojvoľnej povahe výpočtu (piata výhrada druhej časti žalobného dôvodu)

— Tvrdenia účastníkov konania

108 Žalobkyňa tvrdí, že metóda použitá Radou na dopracovanie sa k dobe 4,2 roka je svojvoľná. Inštitúcie si údajne svojvoľne vybrali šesťročné obdobie na porovnanie oboch metód odpisovania, lineárnej a degresívnej, ako aj šesťročné obdobie, počas ktorého sa žalobkyňa považovala za investujúcu sústavným spôsobom. Ak by si inštitúcie vybrali iný počet rokov, mohli by sa dopracovať k inému výsledku.

109 Svojvoľnú povahu určenia predmetnej doby odpisovania ilustruje skutočnosť, že vo svojom prvom vyjadrení Komisia navrhovala obdobie troch rokov, neskôr nahradené s ohľadom na tie isté skutočnosti, ktoré jej boli k dispozícii, obdobím 4,2 roka.

110 Podľa Rady skutočnosť, že sa zmenou parametrov výpočtu mohla dopracovať k inej dobe odpisovania, nedokazuje, že jej prístup bol svojvoľný. V tejto súvislosti žalobkyňa nepreukázala, že Rada prekročila svoju právomoc voľnej úvahy.

- 111 Podľa Rady mohla Komisia zmeniť svoj prístup počas prešetrovania, hoci by sa táto zmena nezakladala na nových skutočnostiach. Táto skutočnosť neznamená, že nový prístup je svojvoľný.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 112 Touto výhradou žalobkyňa tvrdí, že určenie obvyklej doby odpisovania nie je objektívne. Po prvé uvádza, že inštitúcie Spoločenstva si svojvoľne zvolili parametre použité na porovnanie dvoch alternatívnych metód upravených indickou legislatívou a po druhé, že zmenili dobu odpisovania v pokročilom štádiu prešetrovania, a to aj keď chýbali nové dôkazy.
- 113 Pokiaľ ide o prvé tvrdenie, z odôvodnenia č. 45 napadnutého nariadenia vyplýva, že reprezentatívne šesťročné obdobie použité v prejednávanej veci zodpovedá zároveň priemernej dobe odpisovania používanej priemyselným odvetvím Spoločenstva a dobe odpisovania vyplývajúcej z metódy lineárneho odpisovania stanovenej indickou legislatívou, ktorá bola jednou z použiteľných metód. Nemožno sa teda domnievať, že inštitúcie vykonali svojvoľný výber vybratím tohto obdobia. Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého by bol výsledok výpočtu na základe iného obdobia odlišný, nemôže spochybniť predchádzajúce konštatovanie, pokiaľ ide o nie svojvoľnú povahu stanovenia určenej doby.
- 114 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie, podľa ktorého Komisia najprv ponúkla trojročnú dobu, je potrebné pripomenúť, že prešetrovanie v oblasti opatrení na ochranu obchodu predstavuje sústavný proces v priebehu, ktorého sú početné závery sústavne revidované. Preto nemožno vylúčiť, že konečné závery inštitúcií Spoločenstva sa líšia od záverov stanovených v určitom momente prešetrovania (rozsudok Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný, bod 182). Žalobkyňa teda nemôže tvrdiť, že

zmena v posúdení doby odpisovania, ku ktorej došlo v priebehu prešetrovania, predstavuje dôkaz o svojoľnej povahe tohto posúdenia. Okrem toho, ako to uviedla Rada, ku zmene v prejednávanej veci došlo, hoci sa nezakladala na nových dôkazoch, v nadväznosti na písomné a ústne pripomienky žalobkyne.

- 115 V dôsledku toho žalobkyňa nepreukázala, že posúdenie vykonané inštitúciami Spoločenstva bolo svojoľné. Tejto výhrade teda nemožno vyhovieť.
- 116 S prihliadnutím na vyššie uvedené treba prvý žalobný dôvod zamietnuť v celom jeho rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o posúdenie obvyklej doby odpisovania investičného majetku

Tvrdenia účastníkov konania

- 117 Žalobkyňa tvrdí, že vo vyjadrení z 9. apríla 2003 Komisia predložila novú metódu výpočtu doby odpisovania podstatne sa líšiacu od metódy použitej v informácii zo 4. marca 2003. Toto vyjadrenie jej neumožnilo pochopiť novú metódu. Komisia uznala implicitne túto skutočnosť tým, že jej zaslala 5. mája 2003 dodatočné vysvetlenia.

- 118 Navyše predmetné dodatočné vysvetlenia z 5. mája 2003 tiež neumožnili žalobkyni využiť jej právo na obhajobu. Po prvé, žalobkyňa nemohla úspešne predložiť svoje pripomienky po 5. máji 2003, pretože v tomto štádiu bolo nemožné zmeniť návrh týkajúci sa prijatia napadnutého nariadenia. Po druhé, dokonca ani dodatočné vysvetlenia jej neumožnili porozumieť, ako Komisia určila dobu odpisovania v trvaní 4,2 roka. V tejto súvislosti postačovalo pripojiť tabuľku s číselnými výpočtami, čo Komisia opomenula vykonať.
- 119 Pokiaľ ide o tvrdenie Rady, podľa ktorého žalobkyňa mala žiadať vysvetlenia k vyjadreniu z 9. apríla 2003, žalobkyňa poznamenáva, že predmetné vyjadrenie stanovilo príliš krátku lehotu na odpoveď a že jej odpoveď zo 14. apríla 2003 obsahovala mlčky výzvu na predloženie podrobnejších vysvetlení.
- 120 Subsidiárne žalobkyňa tvrdí, že napadnuté nariadenie je nesprávne odôvodnené v rozsahu, v akom preberá neúplné dôvody uvedené vo vyjadrení z 9. apríla 2003.
- 121 Rada tvrdí, že dodatočné vysvetlenie z 9. apríla 2003 je dostačujúce. Pokiaľ žalobkyňa nepochopila uvedenú metódu výpočtu, mala požadovať vysvetlenia. Vo svojej odpovedi zo 14. apríla 2003 žalobkyňa iba vyjadrila svoj nesúhlas s metódou použitou Komisiou.
- 122 Okrem toho skutočnosť, že Komisia zaslala dodatočné vysvetlenia 5. mája 2003 neznamená, že uznala nedostatočnosť vyjadrenia z 9. apríla 2003. Tieto vysvetlenia totiž boli iba odpoveďou na výpočet predložený žalobkyňou 14. apríla 2003. V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, vysvetlenia jej boli zaslané v potrebnom čase.

- 123 Žalobkyňa poznala metódy odpisovania použité Komisiou a nemala problém vypočítať predmetné sumy. Počas správneho konania žalobkyňa nikdy nepožadovala, aby jej boli zaslané číselné výpočty vo forme tabuľky.
- 124 Nakoniec, žalobkyňa v každom prípade nepredložila tvrdenie, ktorým by sa mohlo preukázať, že prípadný nedostatok informácií jej bránil v obhajobe.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 125 Je potrebné poznamenať, že podľa článku 30 ods. 1 a 2 základného nariadenia môžu predmetní vývozcovia požiadať o konečné poskytnutie informácií, resp. dôvodov, na základe ktorých má byť odporučené uloženie konečných opatrení. Táto povinnosť informovania má za cieľ zabezpečiť rešpektovanie práv dotknutých podnikov na obhajobu (pozri analogicky v oblasti dumpingu rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. novembra 2002, Kundan a Tata/Rada, T-88/98, Zb. s. II-4897, bod 131).
- 126 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry v oblasti opatrení na ochranu obchodu sa musí podnikom dotknutým prešetrovaním, ktoré predchádza prijatiu konečných opatrení, umožniť v priebehu správneho konania uplatniť efektívne ich názor na skutočnosti a relevantnosť uvádzaných skutočností a okolností (pozri rozsudok Kundan a Tata/Rada, už citovaný, bod 132 a tam citovanú judikatúru).

- 127 V tejto súvislosti skutočnosť, že konečné sprístupnenie informácií je neúplné, spôsobuje nezákonnosť nariadenia ukladajúceho konečné clá, iba ak v dôsledku opomenutia účastníci nemohli účinne obhajovať svoje záujmy (pozri rozsudok Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný, bod 292 a tam citovanú judikatúru).
- 128 Vo svetle týchto zásad je potrebné skúmať výhradu žalobkyne, pokiaľ ide o neúplnosť predmetných informácií.
- 129 Je potrebné poznamenať, že metóda výpočtu subvencie uvedená v oznámení zo 4. marca 2003 bola zmenená vyjadrením z 9. apríla 2003. Preto, pokiaľ ide o určenie doby odpisovania stanovenej pre časové rozdelenie subvencie, Komisia predložila konečnú informáciu v jej vyjadrení z 9. apríla 2003.
- 130 Bod 28 predmetného vyjadrenia znie nasledovne:

„Preto sa považovalo za vhodné uplatniť metódu degresívneho odpisu, ktorá umožňuje rýchlejšie odpisovanie ako lineárna metóda. Je potrebné poznamenať, že v podmienkach pokračujúcich pravidelných investícií metóda degresívneho odpisu stanovená indickým zákonom o obchodných spoločnostiach a uvedená v bode 43 umožňuje o 30 % rýchlejšie odpisovanie ako ekvivalentná lineárna metóda v priebehu reprezentatívneho šesťročného obdobia uplatňovaného pri použití lineárnej metódy. To zodpovedá obdobiu v dĺžke 4,2 roka, v porovnaní so šiestimi rokmi pre lineárnu metódu. Toto kratšie obdobie bolo teda použité na rozdelenie získanej výhody.“

- 131 Žalobkyňa v podstate uvádza, že vyššie uvedená konečná informácia, hoci odkazuje na podmienky pokračujúcich pravidelných investícií, nepreukazuje, že Komisia posúdila predmetnú dobu odpisovania tak, že zohľadnila investovanie pravidelných ročných súm v priebehu šiestich rokov.
- 132 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že predmetná konečná informácia sa týka porovnania dvoch metód odpisovania stanovených legislatívou krajiny sídla žalobkyne a že obsahuje všetky prvky výpočtu, ako aj jeho výsledok. Za týchto okolností, hoci je potrebné pripustiť, že veta „v podmienkach pokračujúcich pravidelných investícií“ neznamená nevyhnutne, že ročné investované sumy sú počas predmetného obdobia rovnaké, pochybnosť, ktorá by z toho mohla vzniknúť, nemohla žalobkyni brániť pochopiť uplatnenú metódu. V konečnom dôsledku, ak by aj žalobkyňa mala pochybnosti o presnom zmysle predmetnej vety, mohla, keďže disponovala všetkými prvkami výpočtu a poznala predmetné metódy odpisovania, overiť jej význam vo vzťahu k iným prvkom výpočtu.
- 133 Okrem toho je potrebné poznamenať, že žalobkyňa sa nikdy nepýtala Komisie na význam tejto vety. Vo svojej odpovedi na predmetné vyjadrenie zo 14. apríla 2003 sa žalobkyňa obmedzila na napadnutie presnosti výpočtu Komisie predložením alternatívneho výpočtu. Z tohto alternatívneho výpočtu vyplýva, že žalobkyňa navrhovala vypočítavať odpisovanie skôr vo vzťahu k počiatočným investíciám, než s ohľadom na pokračujúce pravidelné investície. Táto korešpondencia teda nepreukazuje, že žalobkyňa nemohla pochopiť uplatnenú metódu, ale že napadla jeden z prvkov výpočtu.
- 134 Za týchto okolností je potrebné sa domnievať, že žalobkyňa nepreukázala, že vyjadrenie z 9. apríla 2003 bolo neúplné, pokiaľ ide o posúdenie obvyklej doby odpisovania predmetného investičného majetku.

- 135 V každom prípade je potrebné poznamenať, že v liste z 5. mája 2003 Komisia odpovedala na návrh alternatívneho výpočtu žalobkyne uvedením, že výpočet vykonaný inštitúciami bol založený na investovaní rovnakých ročných súm počas celého reprezentatívneho obdobia. Keďže táto informácia bola zaslaná žalobkyni pred dátumom prijatia návrhu týkajúceho sa napadnutého nariadenia Komisiou, žalobkyňa nemôže tvrdiť, že nebola zaslaná včas (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. novembra 1998, Champion Stationery a i./Rada, T-147/97, Zb. s. II-4137, bod 82).
- 136 Pokiaľ ide o subsidiárne tvrdenie žalobkyne založené na nedostatku odôvodnenia, je potrebné poznamenať, že bod 28 vyjadrenia z 9. apríla 2003 bol prebratý do odôvodnenia č. 45 napadnutého nariadenia. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nepreukázala, že toto vyjadrenie bolo neúplné, odôvodnenie napadnutého nariadenia sa musí považovať v tejto súvislosti za dostatočné.
- 137 S prihliadnutím na vyššie uvedené žalobkyňa nepreukázala, že konečná informácia bola neúplná, a že z nej preto vyplynulo porušenie jej práva na obhajobu.
- 138 Následne nemožno uznať druhý žalobný dôvod.

O tretom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 8 ods. 2 a 6 základného nariadenia, pokiaľ ide o skúmanie skutočností týkajúcich sa určenia ujmy a príčinnej súvislosti

Úvodné pripomienky

- 139 Je potrebné pripomenúť, že otázka, či priemyselné odvetvie Spoločenstva utrpelo ujmu a či zodpovednosť za vznik tejto ujmy možno pripísať dovozom, ktoré sú

predmetom subvencií, predpokladá posúdenie zložitých ekonomických otázok, vo vzťahu ku ktorým inštitúcie disponujú širokou mierou voľnej úvahy. Súdne preskúmanie tejto právomoci voľnej úvahy sa vykonáva v medziach pripomenutých v bode 28 vyššie.

140 Okrem toho prináleží žalobcovi, aby označil dôkazy umožňujúce Súdu prvého stupňa zistiť, že Rada sa dopustila zjavného nesprávneho posúdenia pri určovaní ujmy (pozri rozsudok Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný, bod 119 a tam citovanú judikatúru).

141 V rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že analýza ekonomických ukazovateľov relevantných na určenie ujmy a príčinnej súvislosti vykonaná inštitúciami Spoločenstva bola svojvoľná, uskutočnená na základe nesprávneho posúdenia a, subsidiárne, nedostatočne odôvodnená. Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza štyri výhrady.

O metóde použitej na porovnanie ekonomických tendencií (prvá výhrada)

— Tvrdenia účastníkov konania

142 Žalobkyňa tvrdí, že vo svojej analýze ukazovateľov týkajúcich sa ujmy inštitúcie Spoločenstva podcenili dôležitosť pozitívnych tendencií priemyselného odvetvia Spoločenstva. Žalobkyňa nepopiera skutkové zistenia, ale ich porovnanie, ako aj závery vyvedené z tohto porovnania.

- 143 V prvom rade inštitúcie Spoločenstva mylne posúdili dopad dovozov na základe údajov týkajúcich sa rokov 1998 až 2000.
- 144 V tejto súvislosti inštitúcie Spoločenstva, po prvé, mylne zobrali do úvahy údaje Štatistického úradu Európskych spoločenstiev (Eurostat) týkajúce sa roku 1998. Z informácií uvedených v tabuľke figurujúcej v odôvodnení č. 62 napadnutého nariadenia vyplýva, že žalobkyňa, jediný indický výrobca a vývozca predmetného výrobku, začala vyvážať v priebehu svojho účtovného roka 1999/2000.
- 145 Po druhé, údaje Eurostatu za roky 1998 až 2000 nie sú spoľahlivé. Predmetná kategória nomenklatúry stanovená pre štatistiky zahŕňala viacero iných výrobkov než len CD-R, dovezených v rozdielnych druhoch balení a ich množstvo je uvedené v tonách, z čoho vyplýva, že pre posúdenie počtu dovezených CD-R by bolo potrebné na údaje Eurostatu uplatniť matematický vzorec. Keďže tieto množstvá sú veľmi malé, takýto vzorec by nebol štatisticky spoľahlivý.
- 146 Po tretie, z odôvodnení č. 55 až č. 64 napadnutého nariadenia vyplýva, že v rokoch 1998 až 2000 dovozy pochádzajúce z Indie nepresiahli 1 % trhu Spoločenstva. Boli teda zanedbateľné v zmysle článku 14 ods. 4 základného nariadenia.
- 147 Po štvrté, pri posudzovaní situácie priemyselného odvetvia Spoločenstva sa dostatočne nezohľadnila skutočnosť, že dovozy boli počas prvých troch rokov posudzovaného obdobia nízke. Inštitúcie Spoločenstva porovnávali údaje za rok 1998 a za obdobie prešetrovania na účely prijatia záveru, že priemysel Spoločenstva

získal 3,7 percentuálneho bodu trhu Spoločenstva, zatiaľ čo porovnanie s rokom 2000, prvým rokom, v ktorého priebehu sa dovozy stali nezanedbateľnými, a obdobím prešetrovania ukazovali výraznejší zisk 5 percentuálnych bodov.

148 V druhom rade sa inštitúcie Spoločenstva dopustili chyby, keď založili svoje závery na porovnaní období, ktoré sa prekrývajú.

149 Po prvé, porovnanie medzi kalendárnymi rokmi na jednej strane a obdobím prešetrovania na druhej strane bolo mylné. Kalendárny rok 2001 a obdobie prešetrovania trvajúce od apríla 2001 do marca 2002 sa prekrývali po deväť mesiacov, čo neumožňovalo zobrať do úvahy sezónne zmeny v rámci ich porovnania.

150 Po druhé, Rada mylne porovnávala tendencie vzťahujúce sa na viacero po sebe nasledujúcich rokov predchádzajúcich roku 2001 s tendenciami konštatovanými medzi týmto rokom a obdobím prešetrovania alebo v priebehu obdobia prešetrovania. Napríklad pri porovnávaní nárastu produkcie Spoločenstva v odôvodnení č. 73 napadnutého nariadenia záver, podľa ktorého sa nárast spomalil počas obdobia prešetrovania, je nesprávny, pretože údaje, ktoré sa naň vzťahovali, sa týkali oveľa kratšieho obdobia než bolo obdobie, ktorého sa týkali iné údaje použité pre porovnanie. Rovnako je to pri záveroch týkajúcich sa poklesu cien, obmedzeného nárastu kapacít, ako aj pomalého nárastu predaja, ktoré sú uvedené v odôvodneniach č. 59, č. 74 a č. 76 napadnutého nariadenia.

151 Rada na úvod uvádza, že určenie ujmy predpokladá podľa praxe inštitúcií Spoločenstva posúdenie ekonomických ukazovateľov za štvorročné až päťročné obdobie skúmania ujmy, zakončené obdobím prešetrovania. V prejednávanej veci

inštitúcie Spoločenstva skúmali vývoj faktorov ujmy počas rokov 1998 až 2001 a počas obdobia prešetrovania.

- 152 V prvom rade žalobkyňa mylne tvrdí, že toto skúmanie malo vylúčiť roky 1998, 1999 a 2000, počas ktorých mali dovozy nízku úroveň.
- 153 Po prvé, nie je dôležité, že žalobkyňa nevyvážala do Spoločenstva v roku 1998, keďže inštitúcie Spoločenstva musia analyzovať údaje na úrovni dotknutej krajiny a nie na úrovni vývozu.
- 154 Po druhé, žalobkyňa nepreukázala, že údaje Eurostatu za predmetné roky boli chybné. V každom prípade, inštitúcie Spoločenstva mohli rovnako skúmať vývoj ukazovateľov týkajúcich sa dovozov na základe údajov poskytnutých žalobkyňou a došli by k výsledkom porovnateľným s výsledkami vyplývajúcimi z údajov Eurostatu.
- 155 Po tretie, porovnanie informácií týkajúcich sa predmetných rokov neodporuje článku 14 ods. 3 a 4 základného nariadenia, ktoré sa týkajú prípadov, keď počas obdobia prešetrovania dovozy boli zanedbateľné.
- 156 Po štvrté, Rada zobrala do úvahy skutočnosť, že dovozy mali od roku 1998 do roku 2000 nízku úroveň. Pokiaľ ide o tvrdenie spojené s nárastom podielu na trhu, ktorý patril priemyslu Spoločenstva, vývoj tohto ukazovateľa sa považoval za pozitívny a žalobkyňa nepreukázala, ako by požadovaná dodatočná analýza mohla mať dopad na posúdenie ujmy.

157 V druhom rade žalobkyňa mylne tvrdila, že porovnanie tendencií vzťahujúcich sa na prekrývajúce sa obdobia mohlo viesť k nesprávnemu posúdeniu.

158 Po prvé, čo sa týka porovnania vykonaného medzi kalendárnym rokom 2001 a obdobím prešetrovania, inštitúcie Spoločenstva za normálnych okolností zohľadnia ako obdobie prešetrovania v súlade s článkom 5 základného nariadenia posledný účtovný rok vývozu, ktorý sa môže odlišovať od kalendárneho roku. V takomto prípade nič nebráni inštitúciám Spoločenstva porovnať tendencie v priebehu obdobia prešetrovania s tendenciami predchádzajúceho roka, ktorý sa čiastočne prekrýval s obdobím prešetrovania. Okrem toho žalobkyňa nepreukázala, že dovozy CD-R podliehali sezónnym zmenám, ktoré by spôsobili, že porovnanie dvoch predmetných období by bolo nevhodné.

159 Po druhé, žalobkyňa neuvádza žiadnu faktickú chybu ovplyvňujúcu údaje uvedené inštitúciami alebo nimi vykonanú analýzu. Konkrétne žalobkyňa nenamietala skutkové zistenia uvedené v odôvodneniach č. 59, č. 73, č. 74 a č. 76 napadnutého nariadenia. Žalobkyňa tiež nevysvetlila, ako namietané vady v porovnaní údajov ovplyvnili celkové posúdenie ujmy.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

160 V rámci svojej prvej výhrady žalobkyňa napáda najmä zohľadnenie údajov týkajúcich sa rozdielnych období pri porovnaní ekonomických tendencií.

- 161 Podľa ustálenej judikatúry inštitúcie Spoločenstva disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri určovaní toho, aké obdobie treba brať do úvahy na účely určenia ujmy (pozri rozsudok Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný, bod 277 a tam citovanú judikatúru).
- 162 Je tiež potrebné poznamenať, že inštitúcie Spoločenstva môžu skúmať ujmu v priebehu dlhšieho obdobia, než je obdobie pokryté prešetrovaním. Táto možnosť je odôvodnená skutočnosťou, že štúdia ekonomických tendencií sa musí vykonať počas dostatočne dlhého obdobia (rozsudok Nakajima/Rada, už citovaný, bod 87).
- 163 V prejednávanej veci z odôvodnenia č. 10 napadnutého nariadenia vyplýva, že obdobie prešetrovania trvalo od 1. apríla 2001 do 31. marca 2002 a zodpovedalo poslednému účtovnému roku žalobkyne. Obdobie zohľadnené na účely posúdenia ujmy pokrývalo obdobie prešetrovania a štyri predchádzajúce kalendárne roky, a trvalo teda od 1. januára 1998 do 31. marca 2002.
- 164 Žalobkyňa uvádza, že nespochybňuje výber zohľadneného obdobia ako takého. Naproti tomu v prvom rade tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva nemohli zakladať svoje závery na údajoch týkajúcich sa rokov 1998, 1999 a 2000, v priebehu ktorých mali dovozy nízku úroveň.
- 165 Z odôvodnení č. 55 a č. 57 napadnutého nariadenia vyplýva, že dovozy vyjadrené pomocou objemu a podielu na trhu boli v roku 1998 až 1999 veľmi malé a že v roku 2000 dosiahli iba 1 % trhu Spoločenstva.
- 166 Treba preto preskúmať, či inštitúcie Spoločenstva zoberali tieto okolnosti pri svojom posúdení faktorov ujmy do úvahy.

- 167 Po prvé žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že bola jediným indickým vývozcom a že začala vyvážať do Spoločenstva od mesiaca apríl 1999.
- 168 Na úvod je potrebné poznamenať, že existencia ujmy sa musí posudzovať celkovo bez toho, aby bolo potrebné individualizovať účinok dovozov vykonaných každou zo zodpovedných spoločností (pozri analogicky v oblasti dumpingu rozsudok Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný, bod 163 a tam citovanú judikatúru). Z judikatúry tiež vyplýva, že inštitúcie Spoločenstva sa nedopúšťajú zjavne nesprávneho posúdenia, keď zakladajú svoje zistenia na im primerane dostupných informáciách (pozri rozsudok Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný, body 229 a 230 a tam citovanú judikatúru).
- 169 Okrem toho v prejednávanej veci dokonca aj za predpokladu, že by mohli údaje predložené Komisii žalobkyňou, podľa ktorých žalobkyňa začala vyvážať od 1. apríla 1999, viesť k spochybneniu reprezentatívnej povahy údajov Eurostatu vo vzťahu k roku 1998 a začiatku roka 1999, je potrebné poznamenať, že inštitúcie Spoločenstva uviedli v odôvodnení č. 64 napadnutého nariadenia, že posúdenie ukazovateľov týkajúcich sa dovozov sa zameralo na obdobie začínajúce rokom 2000, počas ktorého žalobkyňa skutočne vyvážala do Spoločenstva.
- 170 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že malý objem dovozov ovplyvnil reprezentatívnu povahu štatistických údajov Eurostatu za roky 1998 až 2000.
- 171 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého by štatistický vzorec uplatnený Eurostatom na účely stanovenia predmetných údajov nebol vierohodný pre malé

množstvá. Za týchto okolností samotné tvrdenie týkajúce sa malých objemov dovozov počas predmetného obdobia nemôže preukazovať, že údaje Eurostatu, ktoré sa naň vzťahujú, nie sú spoľahlivé. V každom prípade z odôvodnení č. 61 a č. 62 napadnutého nariadenia vyplýva, že inštitúcie Spoločenstva porovnávali údaje Eurostatu s údajmi predloženými žalobkyňou a došli vo vzťahu k predmetnému obdobiu k podobným záverom.

172 Je teda namieste domnievať sa, že Rada mohla bez toho, aby vykonala zjavne nesprávne posúdenie, zobrať do úvahy údaje Eurostatu za roky 1998, 1999 a 2000.

173 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že zohľadnenie údajov za predmetné roky vylučuje článok 10 ods. 11 a článok 14 ods. 3 a 4 základného nariadenia, keďže dovozy boli v priebehu predmetných rokov zanedbateľné.

174 Podľa článku 10 ods. 11 a článku 14 ods. 3 a 4 základného nariadenia antisubvenčné prešetrovanie nemožno začať alebo zastaviť, ak je ujma považovaná za zanedbateľnú, alebo ak podiel dovozov na trhu je nižší ako 1 %.

175 V prejednávanej veci žalobkyňa netvrdí, že podiel dovozov na trhu nedosahoval vyššie uvedený prah 1 % v žiadnom momente obdobia prešetrovania trvajúceho od 1. apríla 2001 do 31. marca 2002. Skutočnosť, že podiel predmetných dovozov na trhu bol nižší ako tento prah na začiatku dlhšieho obdobia, ktoré sa zohľadnilo na účely posúdenia ekonomických tendencií, je teda vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenia bezvýznamná. Tvrdenie žalobkyne založené na odvolávaní sa na tieto ustanovenia je teda nepoužiteľné.

- 176 Nakoniec po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne založené na posúdení ukazovateľov týkajúcich sa situácie priemyselného odvetvia Spoločenstva v rokoch 1998 až 2000, je potrebné poznamenať, že pri vypracovávaní štúdie ekonomických tendencií mohli inštitúcie Spoločenstva legálne zohľadniť vývoj zistený v priemyselnom odvetví Spoločenstva počas celého posudzovaného obdobia, vrátane rokov, počas ktorých dovozy ešte nedosiahli podstatnú úroveň.
- 177 V prejednávanej veci žalobkyňa nepreukázala, že z výberu začiatočného dátumu posudzovaného obdobia vyplývala nepresná prezentácia ekonomických tendencií, pokiaľ ide o súbežnosť medzi príchodom predmetných dovozov na trh a negatívnym vývojom priemyslu Spoločenstva. Hoci podľa príkladu daného žalobkyňou priemyselné odvetvie Spoločenstva získalo väčší podiel na trhu medzi rokom 2000 a obdobím prešetrovania, než medzi rokom 1998 a obdobím prešetrovania, je potrebné poznamenať, že tento ukazovateľ sa v každom prípade považuje za pozitívny. V tejto súvislosti žalobkyňa nepreukázala, ako by závery Rady, pokiaľ ide o existenciu ujmy a príčinnú súvislosť, boli ovplyvnené, keby začiatok posudzovaného obdobia bol stanovený na rok 2000.
- 178 Preto sa tvrdenia žalobkyne vzťahujúce sa na zohľadnenie údajov týkajúcich sa rokov 1998, 1999 a 2000 musia zamietnuť.
- 179 V druhom rade žalobkyňa namieta vykonané posúdenie údajov týkajúcich sa období, ktoré sa čiastočne prekrývajú.
- 180 V tejto súvislosti po prvé poznamenáva, že inštitúcie Spoločenstva vykonali zjavne nesprávne posúdenie tým, že porovnávali údaje týkajúce sa kalendárnych rokov, najmä rokov 1998 a 2001, s údajmi obdobia prešetrovania, ktoré sa počas deviatich mesiacov prekrývalo s rokom 2001.

- 181 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že obdobie prešetrovania zvolené v prejednávanej veci predstavuje rozsahom jeden rok. Porovnanie vykonané medzi údajmi týkajúcimi sa kalendárnych rokov a tohto obdobia rovnakej dĺžky teda nemohlo viesť k nepresnej prezentácii ekonomických tendencií s výnimkou prípadu, že by sa preukázalo, že trh s CD-R podliehal sezónnym zmenám. Žalobkyňa však neuviedla, že trh s CD-R takýmto zmenám podliehal.
- 182 Po druhé, žalobkyňa vytýka Rade, že porovnávala vývoj z jedného roka na druhý s vývojom konštatovaným medzi rokom 2001 a obdobiem prešetrovania. Táto výhrada sa týka posúdenia produkcie, úrovni cien, kapacít a objemov predaja v Spoločenstve, vykonaných v uvedenom poradí v odôvodneniach č. 59, č. 73, č. 74 a č. 76 napadnutého nariadenia.
- 183 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že vývoj, ku ktorému došlo medzi po sebe nasledujúcimi skúmanými kalendárnymi rokmi, nie je priamo porovnateľný s vývojom, ktorý sa objavil medzi rokom 2001 a koncom obdobia prešetrovania, pretože tieto sa týkali inej doby trvania.
- 184 Napriek tomu z analýzy odôvodnení č. 59, č. 73, č. 74 a č. 76 napadnutého nariadenia nevyplýva, že sa závery, pokiaľ ide o vývoj predmetných ukazovateľov, zakladali na tendenciách, ktoré sa objavili medzi rokom 2001 a koncom obdobia prešetrovania. Hoci Rada uviedla v odôvodneniach č. 73, č. 74 a č. 76, že rast výroby Spoločenstva sa „počas obdobia vyšetrovania... spomalil“, že od roku 2001 bolo zvyšovanie jej kapacít „obmedzené“ a že nárast objemov predaja priemyselného odvetvia Spoločenstva bol „v období vyšetrovania... oproti roku 2001 len o 6 %“, nemožno z týchto zistení vyvodiť, že by sa situácia priemyselného odvetvia Spoločenstva vyplývajúca z týchto ukazovateľov zhoršovala. Pokiaľ ide o odôvodnenie č. 59, hoci Rada uviedla, že cena dovozov medzi rokom 2001 a obdobiem prešetrovania vzrástla o 17 %, napriek tomu založila svoje závery o ujme v odôvodnení č. 102 na znížení celkovej ceny o 59 % medzi rokom 2000 a koncom obdobia prešetrovania. Je potrebné poznamenať, že žalobkyňa nenapádala žiadne z týchto skutkových zistení.

185 Okrem toho, hoci žalobkyňa namietala skutočnosť, že inštitúcie Spoločenstva nezovšeobecniili údaje týkajúce sa roku 2002, nepreukázala, ako mala Rada z dôvodu nedostatku takéhoto zovšeobecnenia vytvoriť nepresný obraz vývoja predmetných údajov. Žalobkyňa teda nepreukázala, že takýto namietaný nedostatok v prezentovaní údajov mohol viesť k nesprávnemu posúdeniu týchto údajov.

186 Je potrebné poznamenať, že žalobkyňa v každom prípade neuviedla, aký dopad mala mať chyba, ktorej sa údaje dopustila Rada pri porovnaní predmetných údajov, na jej záver o existencii ujmy a príčinnej súvislosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný, bod 167 a tam citovanú judikatúru). Žalobkyňa dokonca neuviedla, ako by predmetné závery mali byť podstatne zmenené, ak by Rada zobrala do úvahy zovšeobecné údaje týkajúce sa roku 2002.

187 Je teda potrebné domnievať sa, že žalobkyňa nepreukázala, že Rada sa dopustila nesprávneho skutkového posúdenia alebo zjavne nesprávneho posúdenia predmetných ukazovateľov.

188 Nakoniec, v rámci tejto výhrady sa žalobkyňa odvoláva na článok 8 ods. 2 a 6 základného nariadenia a tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva nevykonali objektívnu analýzu údajov týkajúcich sa rozličných období.

189 Keďže žalobkyňa nepreukázala existenciu ani nesprávneho skutkového posúdenia, ani zjavne nesprávneho posúdenia predmetných údajov, nemôže tvrdiť, že obdobia porovnania boli vybrané svojvoľne. Tvrdenie založené na nedostatku objektívnosti v tejto súvislosti teda nemožno prijať.

190 Preto sa táto výhrada musí zamietnuť ako nedôvodná.

O posúdení úrovne zásob (druhá výhrada)

— Tvrdenia účastníkov konania

191 Žalobkyňa tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva vykonali zjavne nesprávne posúdenie, keď v odôvodnení č. 103 napadnutého nariadenia prijali záver, že úroveň zásob priemyselného odvetvia Spoločenstva predstavovala jeden z ukazovateľov, ktoré sa drasticky zhoršili. Skladové zásoby priemyselného odvetvia Spoločenstva sa medzi rokom 2000 a obdobím prešetrovania znížili, čím naopak preukázali pozitívnu tendenciu. Samotné toto nesprávne posúdenie môže mať za následok zrušenie napadnutého nariadenia.

192 Rada tvrdí, že posúdenie skladových zásob vykonané v odôvodnení č. 103 napadnutého nariadenia je presné vzhľadom na to, že odkazuje na zhoršenie tohto ukazovateľa počas obdobia skúmania ujmy medzi rokom 1998 a obdobím prešetrovania, a nie na situáciu v priebehu prešetrovania. Úroveň skladových zásob nebola v žiadnom prípade prvkom určujúcim ujmu. Prípadné nesprávne posúdenie teda nemôže mať za následok zrušenie napadnutého nariadenia, pretože neovplyvňuje výsledok skúmania ujmy.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

193 V rámci tejto výhrady žalobkyňa tvrdí, že posúdenie vývoja skladových zásob priemyselného odvetvia Spoločenstva je zjavne nesprávne. Žalobkyňa nenamieta

voči číselným údajom vzťahujúcim sa na toto obdobie, ktoré sú uvedené v odôvodnení č. 80 napadnutého nariadenia. Napriek tomu žalobkyňa poznamenáva, že Rada nemohla v odôvodnení č. 103 napadnutého nariadenia prijať na základe týchto údajov záver, že ukazovateľ o skladových zásobách sa v priebehu posudzovaného obdobia drasticky zhoršil.

194 Je potrebné pripomenúť, že posudzované obdobie v prejednávanej veci trvalo od roku 1998 do konca obdobia prešetrovania. Z údajov nenapádaných žalobkyňou vyplýva, že počas tohto obdobia zásoby priemyselného odvetvia Spoločenstva vzrástli podstatným spôsobom.

195 V tejto súvislosti žalobkyňa nepreukázala, že zlepšenie ukazovateľa týkajúceho sa skladových zásob vyjadrených v percentách produkcie od roku 2000 bolo povahy meniacej nepriaznivú tendenciu konštatovanú vo vzťahu k celému posudzovanému obdobiu. Z odôvodnenia č. 80 napadnutého nariadenia vyplýva, že skladové zásoby zostávali na vysokých úrovniach počas celého posudzovaného obdobia a narástli v celkovom vyjadrení ku koncu roka 2001, čo sa teda zhoduje s nárastom objemu dovozov, a predstavujú relatívne vysoký podiel, 15 %, produkcie v priebehu obdobia prešetrovania.

196 Táto výhrada je teda nedôvodná.

O posúdení cien dovozov (tretia výhrada)

— Tvrdenia účastníkov konania

197 Žalobkyňa tvrdí, že pri prijatí záveru o znížení cien dovozov inštitúcie Spoločenstva vychádzali z údajov týkajúcich sa rokov 1998, 1999 a 2000, ktoré neboli ani

relevantné, ani spoľahlivé. Jedinou spoľahlivou skutočnosťou, pokiaľ ide o tendencie cien dovozov, bolo, že tieto dovozy vzrástli o 15 % medzi rokom 2001 a obdobím prešetrovania. Tento nárast bol v skutočnosti významnejší, pretože obe obdobia sa prekrývali.

198 Skutočnosť, že ceny dovozov sa tiež skúmali na základe údajov predložených žalobkyňou, v tejto súvislosti nie je významná. Okrem toho boli predmetné údaje neadekvátne prezentované inštitúciami Spoločenstva. Údaje týkajúce sa účtovných rokov žalobkyne boli v celom rozsahu pridelené k posledným kalendárnym rokom. Týmto spôsobom cena za účtovný rok 1999/2000 pokrývala iba tri mesiace roku 2000, a nie rok 1999, počas ktorého sa získala hlavná časť príjmov.

199 Rada odpovedá, že žalobkyňa mylne uvádza, že analýza cien dovozov sa mala vykonať za obdobie od roku 2001 do obdobia prešetrovania a nie počas celého obdobia skúmania ujmy. Skutočnosť, že úroveň dovozov neprekročila na začiatku prah 1 % trhu Spoločenstva, nie je relevantná.

200 Inštitúcie Spoločenstva pripustili, že ceny Eurostatu za roky 1998 a 1999 neboli reprezentatívne z dôvodu malých množstiev dovozov. V dôsledku toho v odôvodnení č. 59 napadnutého nariadenia vykonali porovnanie vo vývoji cien medzi rokom 2000 a obdobím prešetrovania. Navyše pristúpili k inej analýze cien na základe údajov predložených žalobkyňou za obdobie jej účtovného roku 1999/2000 a obdobia prešetrovania. Výsledky boli porovnateľné.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 201 Posúdenie úrovni cien dovozov predstavovalo v prejednávanej veci základnú skutočnosť zakladajúcu záver o podhodnotení cien Spoločenstva a tiež o existencii ujmy. Inštitúcie Spoločenstva skúmali tento ukazovateľ v odôvodneniach č. 58 až č. 64 napadnutého nariadenia na základe údajov Eurostatu, ako aj na základe údajov predložených žalobkyňou.
- 202 Pokiaľ ide o údaje Eurostatu, inštitúcie prijali v prvom rade záver, že došlo k podstatnému 59 %-nému zníženiu medzi rokom 2000 a koncom obdobia prešetrovania. Žalobkyňa napáda zohľadnenie údajov týkajúcich sa roku 2000 tvrdením, že dovozy boli ešte zanedbateľné. Toto tvrdenie však už bolo skúmané a zamietnuté v bodoch 170 až 175 vyššie.
- 203 Pokiaľ ide o analýzu čísiel predložených žalobkyňou, je potrebné pripomenúť, že analýza vedie k výsledkom veľmi porovnateľným s výsledkami, ktoré sa zakladajú na údajoch Eurostatu, a to zníženiu cien o 54 %. Žalobkyňa napriek tomu tvrdí, že prezentácia týchto čísel je nepresná.
- 204 Z tabuľky uvedenej v odôvodnení č. 62 napadnutého nariadenia vyplýva, že percentuálny podiel 54 % sa týka vývoja cien medzi dvoma účtovnými rokmi žalobkyne. Dokonca aj za predpokladu, že by odôvodnenie č. 63 nebolo dostatočne presné v údajoch, že predmetný percentuálny podiel sa týka vývoja medzi rokom 2000 a obdobím prešetrovania, táto nepresnosť tiež nepredstavuje chybu. Z tabuľky, ktorá predchádza predmetnému odôvodneniu, jasne vyplýva, že ide o vývoj medzi účtovným rokom 2000 a obdobím prešetrovania. Žalobkyňa teda nepreukázala, že údaje, ktoré predložila, boli prezentované nepresným spôsobom.

- 205 Okrem toho, hoci sa údaje predložené žalobkyňou týkajú obdobia začínajúceho sa 1. apríla 1999, zatiaľ čo údaje Eurostatu sa týkajú obdobia začínajúceho sa 1. januára 2000, samotná táto skutočnosť nespôsobuje nepresnosť zistenia Rady, že údaje Eurostatu a údaje žalobkyne preukazujú zhodné tendencie. Žalobkyňa neuvádza, že zohľadnenie iného počiatočného dátumu vo vzťahu k týmto údajom by mohlo viesť k rozdielnym záverom, pokiaľ ide o ceny dovozov.
- 206 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala existenciu nesprávneho skutkového posúdenia alebo zjavne nesprávneho posúdenia cien dovozov.
- 207 Táto výhrada sa teda musí zamietnuť ako nedôvodná.

O posúdení pozitívnych a negatívnych tendencií (štvrtá výhrada)

— Tvrdenia účastníkov konania

- 208 Žalobkyňa tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva nezávážili pozitívne a negatívne ukazovatele ujmy, čím porušili článok 8 ods. 2 a 5 základného nariadenia. Celkové posúdenie uvedené v odôvodneniach č. 104 a č. 105 napadnutého nariadenia nezahŕňalo všetky pozitívne a negatívne ukazovatele. Rada prijala záver, že podhodnotenie cien dovozov ovplyvnilo schopnosť priemyselného odvetvia Spoločenstva mobilizovať kapitál, čo ilustruje negatívny vývoj návratnosti investícií, rentability a cash-flow. Rada teda založila svoje celkové posúdenie na malom množstve tesne prepojených ukazovateľov a vylúčila pozitívne ukazovatele.

- 209 Hoci posudzované obdobie trvalo od roku 1998 do obdobia prešetrovania, inštitúcie mali brať do úvahy skutočnosť, že dovozy predchádzajúce roku 2000 boli zanedbateľné. Inštitúcie teda nevysvetlili, prečo viacero pozitívnych tendencií medzi rokom 2000 a obdobím prešetrovania, a to nárast výroby Spoločenstva, nárast obratu priemyselného odvetvia Spoločenstva, jeho podielu na trhu, produktivity, ako aj súčasné zníženie výrobných nákladov boli neutralizované negatívnymi tendenciami.
- 210 Rada pripomína, že obdobie prešetrovania ujmy sa začalo rokom 1998. Z tohto dôvodu tendencie týkajúce sa obdobia nasledujúceho po roku 2000 uvádzané žalobkyňou majú obmedzenú hodnotu. Okrem toho, inštitúcie Spoločenstva nikdy nepopierali existenciu pozitívnych tendencií. Napriek tomu tieto tendencie nemožno ani započítať, ani vyvážiť negatívnymi tendenciami, ale treba ich vyhodnotiť celkovo podľa okolností prejednávanej veci.
- 211 V prejednávanej veci inštitúcie Spoločenstva prijali záver o existencii ujmy na základe ukazovateľov týkajúcich sa schopnosti priemyselného odvetvia Spoločenstva mobilizovať kapitál. Inštitúcie Spoločenstva brali na jednej strane do úvahy negatívny vývoj priemyselného odvetvia Spoločenstva odrážajúci sa v cenách, rentabilite a cash-flow, ktorý viedol k podstatnému zníženiu investícií, a na druhej strane skutočnosť, že toto priemyselné odvetvie nebolo schopné využiť zníženie svojich nákladov. Pozitívne tendencie spojené najmä s nárastom boli posúdené ako menej významné vzhľadom na silný nárast spotreby Spoločenstva. Nárast predaja a zníženie nákladov priemyselného odvetvia Spoločenstva totiž neboli dostatočné na to, aby kompenzovali pokles cien, a teda na to, aby priniesli pozitívny vývoj jeho rentability. Inštitúcie Spoločenstva preto mohli dôvodne prijať záver, že pozitívne tendencie boli neutralizované negatívnymi tendenciami.
- 212 Zváženie rozličných ukazovateľov v rámci tejto celkovej analýzy patrí do rámca právomoci voľnej úvahy inštitúcií Spoločenstva a žalobkyňa nepreukázala existenciu zjavne nesprávneho posúdenia v tejto súvislosti.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 213 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že skúmanie ujmy sa musí týkať súhrnu ukazovateľov, z ktorých ani jeden nemôže sám osebe predstavovať určujúci základ rozhodnutia. Pozitívny vývoj jedného ukazovateľa nebráni zisteniu závažnej ujmy, pretože toto zistenie sa zakladá na rozdielnych ukazovateľoch, ktorých zohľadnenie stanovuje základné nariadenie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. marca 2000, Miwon/Rada, T-51/96, Zb. s. II-1841, bod 105 a tam citovanú judikatúru).
- 214 Vo svojich záveroch o ujme spôsobenej v prejednávanej veci, najmä v odôvodneniach č. 103 až č. 105 napadnutého nariadenia, Rada zobrala do úvahy existenciu pozitívnych tendencií v situácii priemyselného odvetvia Spoločenstva. Rada tiež vysvetlila dôvody, prečo ostatné ukazovatele, ktoré sa vyvíjali negatívne, napriek tomu viedli k existencii značnej ujmy.
- 215 Žalobkyňa nespochybnila žiadne zo skutkových zistení týkajúcich sa tohto posúdenia, ani nepreukázala existenciu zjavne nesprávneho posúdenia rozdielnych ukazovateľov ujmy. V rámci tejto výhrady žalobkyňa napriek tomu tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva nevykonali správne skúmanie rozdielnych pozitívnych a negatívnych ukazovateľov.
- 216 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že žalobkyňa sa nemôže v rámci spochybňovania celkového posúdenia ujmy obmedziť na to, že navrhne svoj výklad rozdielnych ekonomických ukazovateľov, ale musí upresniť dôvody, prečo mala Rada na základe týchto ukazovateľov dôjsť k odlišnému záveru vo vzťahu k existencii ujmy (pozri v tomto zmysle rozsudok Miwon/Rada, už citovaný, bod 103).

217 Hoci v prejednávanej veci žalobkyňa uvádza, že určité údaje týkajúce sa situácie priemyselného odvetvia Spoločenstva boli pozitívne, najmä nárast výroby, obratu, podielu na trhu a produktivity tohto odvetvia, ako aj zníženie jeho výrobných nákladov, táto skutočnosť nevedie sama osebe k preukázaniu, že predmetné priemyselné odvetvie neutrpelo závažnú ujmu spočívajúcu najmä, podľa Rady, v negatívnom vývoji rentability a v značných stratách zaregistrovaných počas obdobia prešetrovania, ktoré mali za následok spomalenie investícií.

218 Žalobkyňa teda nerozvinula argumentáciu, ktorá by mohla preukázať, že Rada mylne prijala záver, že priemyselné odvetvie utrpelo ujmu uvedenú v bode vyššie, vzhľadom na celkovú analýzu relevantných ukazovateľov.

219 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne týkajúce sa dátumu začiatku predmetného obdobia, toto už bolo skúmané a zamietnuté v bodoch 176 a 177 vyššie.

220 V dôsledku toho nemožno tejto výhrade založenej na celkovom posúdení ukazovateľov ujmy vyhovieť.

221 Preto treba zamietnuť tretí žalobný dôvod ako nedôvodný.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení pri uplatňovaní článku 8 ods. 6 a 7 základného nariadenia, pokiaľ ide o skúmanie účinkov dovozov s pôvodom v Taiwane

Tvrdenia účastníkov konania

- 222 Žalobkyňa uvádza, že v napadnutom nariadení Rada skúmala, či možno zodpovednosť za ujmu spôsobenú priemyselnému odvetviu Spoločenstva pripísať iným ukazovateľom, ako sú dovozy z Indie, a najmä dovozom, ktoré boli predmetom dumpingu s pôvodom v Taiwane, vo vzťahu ku ktorým bolo zavedené predbežné antidumpingové clo v mesiaci december 2001.
- 223 Pred zavedením tohto cla mali taiwanské dovozy podiel na trhu v rozsahu 62 % a ich priemerná cena bola podstatne nižšia než cena indických dovozov. V priebehu obdobia prešetrovania tento 27,5 %-ný rozdiel v cene prevyšoval antidumpingové clo vyrubené taiwanským vývozcom, s výnimkou Princo Corp a nespolupracujúcich vývozcov. Zodpovednosť za ujmu spôsobenú počas tohto obdobia nemožno pripísať indickým dovozom.
- 224 Na účely vylúčenia účinkov taiwanských dovozov mohla Rada založiť svoje posúdenie iba na skúmaní obdobia tri a pol mesiaca, ktoré plynulo od zavedenia predbežného antidumpingového cla do konca obdobia prešetrovania. Rada teda nemohla preukázať, že priemyselné odvetvie Spoločenstva bolo vystavené tlaku cien indických dovozov počas uvedeného obdobia. Medzi rokom 2001 a obdobím prešetrovania taiwanské dovozy stratili 6 % podielu na trhu, zatiaľ čo výrobcovia Spoločenstva, indickí výrobcovia a výrobcovia iných tretích krajín získali každý po 2 %. Počas obdobia prešetrovania narástol objem indických dovozov iba

o 16 187 000 kusov, rádovo o 0,73 % podielu na trhu. Tieto skutočnosti boli nedostatočné pre prijatie záveru, že indické dovozy mohli individuálne spôsobiť závažnú ujmu.

225 Okrem toho, v priebehu rovnakého obdobia nárast dovozov s pôvodom v tretích krajinách, a to Hong Kongu, Švajčiarsku a Číne bol vyšší než nárast indických dovozov a ceny týchto dovozov nižšie než ceny indických.

226 Rada tvrdí, že príčinná súvislosť medzi spornými dovozmi a ujmou naďalej existuje, aj keď sú dovozy súčasťou širšieho súhrnu ukazovateľov, ak tieto iné ukazovatele neprerušia príčinnú súvislosť medzi dovozmi a ujmou.

227 V prejednávanej veci Rada prijala záver, že ujma spôsobená taiwanskými dovozmi nebola spôsobilá prerušiť túto príčinnú súvislosť. Po prvé, indický výrobca získal medzi rokom 2000 a obdobím prešetrovania, teda pred zavedením antidumpingových opatrení proti Taiwanu, podiel na trhu viac ako 8 %. Po druhé, po zavedení antidumpingových opatrení indický výrobca získal podiel na trhu, ktorý stratili taiwanskí výrobcovia. Po tretie, nízke ceny indických dovozov mali za následok podstatné podhodnotenie cien Spoločenstva.

228 Tvrdenie žalobkyne sa mylne zakladá na rozčlenení obdobia prešetrovania na dve časti, pred zavedením antidumpingového cla proti Taiwanu a po ňom. Okrem toho tieto tvrdenia týkajúce sa obdobia nasledujúceho po zavedení opatrení týkajúcich sa Taiwanu nie sú relevantné. Žalobkyňa tvrdí, že účinok indických dovozov sa obmedzil na získanie podielu na trhu vyplývajúceho zo zvýšenia objemu dovozov o 16 187 000 kusov, a tým na hypotetickú stratu tohto podielu na trhu priemyselným odvetvím Spoločenstva. Ujma v prejednávanej veci však nenadobudla podobu straty

podielu na trhu, ale podobu finančných strát priemyselného odvetvia Spoločenstva odrážajúcich sa na jeho schopnosti investovania. V tejto súvislosti podhodnotenie cien z dôvodu indických dovozov do výšky 9 % podielu na trhu malo podstatný dopad na tieto finančné straty.

- 229 Pokiaľ ide o pripomienky žalobkyne týkajúce sa dovozov s pôvodom v Hong Kongu, Švajčiarsku a Číne, podiel na trhu, ktoré predstavovali, bol príliš nízky na to, aby ovplyvnil ceny Spoločenstva.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 230 Článok 8 ods. 7 základného nariadenia stanovuje povinnosť skúmať známe ukazovatele, ktoré súčasne s dovozmi, ktoré sú predmetom subvencií, spôsobujú ujmu priemyselnému odvetviu Spoločenstva. Toto skúmanie má umožniť vylúčenie toho, aby sa ujma spôsobená týmito inými ukazovateľmi pripísala predmetným dovozom. Uvedené ukazovatele zahŕňajú najmä objem a ceny nesubvencovaných dovozov.
- 231 V prejednávanej veci z odôvodnenia č. 116 napadnutého nariadenia vyplýva, že v priebehu posudzovaného obdobia mali na predmetné priemyselné odvetvie Spoločenstva vplyv dovozy s pôvodom v Taiwane, ktoré boli predmetom dumpingových postupov a ktoré mu v čase medzi rokmi 1997 a 2000 spôsobovali značnú ujmu. Nedalo sa vylúčiť, že negatívne účinky týchto dovozov pokračovali až do zavedenia dočasných opatrení v mesiaci december 2001 nariadením Komisie (ES) č. 2479/2001 zo 17. decembra 2001 o zavedení dočasného antidumpingového cla na dovozy nahrávateľných kompaktných diskov s pôvodom v Taiwane [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 334, s. 8).

232 S prihliadnutím na tento známy ukazovateľ boli inštitúcie Spoločenstva povinné pri určení ujmy spôsobenej indickými dovozmi skúmať, či účinok taiwanských dovozov nie je spôsobilý prerušiť príčinnú súvislosť medzi indickými dovozmi a ujmou spôsobenou priemyselnému odvetviu Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. júla 1995, Koyo Seiko/Rada, T-166/94, Zb. s. II-2129, bod 81; z 29. januára 1998 Sinochem/Rada, T-97/95, Zb. s. II-85, bod 98, a z 15. decembra 1999, Petrotub a Republica/Rada, T-33/98 a T-34/98, Zb. s. II-3837, bod 176).

233 Je potrebné poznamenať, že Rada skutočne skúmala účinky taiwanských dovozov v odôvodneniach č. 116 až č. 118 napadnutého nariadenia a že dospela k záveru, že hoci ovplyvnili trh Spoločenstva v priebehu posudzovaného obdobia, tento vplyv nebol spôsobilý prerušiť príčinnú súvislosť.

234 Žalobkyňa vytyka inštitúciám Spoločenstva, že v rámci tohto skúmania vykonali zjavne nesprávne posúdenie.

235 Hneď na úvod je potrebné poznamenať, že žalobkyňa prezentuje svoju argumentáciu tak, že rozlišuje obdobia pred zavedením dočasných opatrení vo vzťahu k taiwanským dovozom a po nich, a tým teda naznačuje, že inštitúcie Spoločenstva boli povinné skúmať obe obdobia oddelene. Napriek tomu podľa článku 11 ods. 1 základného nariadenia ujma, ktorá sa má určiť, je ujmou, ktorá sa spôsobila počas obdobia prešetrovania. Hoci teda Rada mala zohľadniť zavedenie dočasných opatrení v priebehu obdobia prešetrovania, čo vykonala najmä v odôvodneniach č. 116 a č. 117 napadnutého nariadenia, jej závery o ujme a príčinnej súvislosti sa týkali dôvodne celého uvedeného obdobia.

- 236 V dôsledku toho je nesporné, že taiwanské dovozy mohli prispieť k ujme spôsobenej priemyselnému odvetviu Spoločenstva počas časti posudzovaného obdobia. Žalobkyňa mylne tvrdí, že samotná táto skutočnosť viedla k vylúčeniu možnosti, že by indické dovozy rovnako spôsobovali vážnu ujmu v rovnakom období.
- 237 Podľa judikatúry zodpovednosť za ujmu možno pripísať predmetným dovozom, hoci ich účinky predstavujú iba časť rozsiahlejšej ujmy pripísateľnej iným ukazovateľom (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 5. októbra 1988, Canon a i./Rada, 277/85 a 300/85, Zb. s. 5731, bod 62). Nemožno teda vylúčiť, že ujma bola spôsobená súčasne viacerými ukazovateľmi, z ktorých každý, posudzovaný samostatne, predstavoval dôvod vážnej ujmy.
- 238 Preto prítomnosť významného vonkajšieho ukazovateľa, akým sú v prejednávanej veci taiwanské dovozy, nemá za následok automaticky prerušenie príčinnej súvislosti medzi spornými dovozmi a ujmu spôsobenou priemyslu Spoločenstva. Je však potrebné skúmať, či inštitúcie Spoločenstva mohli dôvodne konštatovať, že napriek tomuto vonkajšiemu ukazovateľu vyššie uvedené dovozy spôsobili vážnu ujmu.
- 239 V tejto súvislosti žalobkyňa v prvom rade poznamenáva, že taiwanské dovozy mali 62 %-ný podiel na trhu a že ich priemerná cena bola podstatne nižšia než cena indických dovozov. S ohľadom na objem a cenu týchto dovozov nemožno pripísať žiadnu ujmu indickým dovozom, keďže tieto mali iba 9 % podiel na trhu a predávali sa za ceny podstatne vyššie.
- 240 Za predpokladu, že žalobkyňa takto poukazuje na skutočnosť, že bola nútená prispôbiť svoje ceny cenám taiwanských dovozov, ktoré boli predmetom dumpingu, táto skutočnosť nevylučuje to, že tieto dovozy spôsobili vážnu ujmu priemyselnému odvetviu Spoločenstva.

- 241 Ďalej je potrebné poznamenať, že žalobkyňa nespochybňuje skutočnosť, že indické dovozy mali podstatný podiel na trhu, že ich ceny boli nižšie ako ceny Spoločenstva, a že konkurovali taiwanským výrobcom. S prihliadnutím na tieto okolnosti jej tvrdenie, že existencia taiwanských dovozov, oveľa významnejších a za nižšie ceny, vylučovala akúkoľvek možnosť podhodnotenia na jej strane, nie je opodstatnené. Nemožno vylúčiť, že by vážna ujma predstavovaná stratami spôsobenými podhodnotením cien Spoločenstva bola výsledkom dovozov pochádzajúcich z rozličných krajín, ktoré prípadne mohli mať iný účinok.
- 242 Nakoniec je potrebné poznamenať, že inštitúcie Spoločenstva vysvetlili dôvody, pre ktoré prítomnosť taiwanských dovozov, dokonca s veľmi nízkymi cenami a významnými objemami, nevyklúčovala, že by indické dovozy, posudzované samostatne, vyvolávali tlak na ceny Spoločenstva. Najmä z odôvodnenia č. 117 napadnutého nariadenia vyplýva, že indické dovozy boli nielen schopné čeliť taiwanskej konkurencii, ale zároveň aj získať viac ako 8 % podielu na trhu medzi rokom 2000 a obdobím prešetrovania a prevziať časť podielu na trhu, ktorú stratili taiwanskí výrobcovia medzi rokom 2001 a obdobím prešetrovania. Tieto úvahy, nespochybnené žalobkyňou, umožnili Rade v tom istom odôvodnení právom prijať záver, že nízka úroveň indických cien mala značný vplyv na ceny Spoločenstva.
- 243 V dôsledku toho žalobkyňa mylne tvrdí, že s ohľadom na objemy a ceny taiwanských dovozov jej dovozy nemohli spôsobiť žiadnu ujmu.
- 244 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že skutočnosť, že indické dovozy mohli získať paralelne s výrobou Spoločenstva časť podielu na trhu, ktorú stratili taiwanskí výrobcovia v dôsledku zavedenia dočasných opatrení, nestačí na prijatie záveru, že indické dovozy mali podstatný vplyv na trh Spoločenstva.

- 245 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že závery Rady uvedené v odôvodnení č. 117 napadnutého nariadenia sa nezakladajú na samotnej úvahe o tom, že indické dovozy mohli získať časť podielu na trhu, ktorú stratili taiwanskí vývozcovia, ale rovnako aj na skutočnosti, že mohli napriek taiwanskej konkurencii získať podstatný podiel na trhu Spoločenstva a že nízka úroveň ich cien ovplyvnila ceny Spoločenstva.
- 246 Skutočnosť, že ostatní účastníci na trhu, a najmä výrobcovia Spoločenstva, rovnako získali podiel na trhu, ktorý stratili taiwanskí vývozcovia, nemôže spochybňovať záver Rady, že indické dovozy, skúmané samostatne, spôsobili výrobcom Spoločenstva počas obdobia prešetrovania vážnu ujmu.
- 247 S prihliadnutím na všetky tieto úvahy sa zdá, že žalobkyňa nepreukázala, že inštitúcie Spoločenstva vykonali zjavne nesprávne posúdenie, keď uviedli, že dovozy pochádzajúce z Taiwanu nemohli v prejednávanej veci prerušiť príčinnú súvislosť.
- 248 Okrem toho žalobkyňa poznamenáva, že kumulovaný nárast dovozov s pôvodom v Hong Kongu, Švajčiarsku a Číne bol vyšší a že tieto dovozy sa vykonávali za ceny nižšie než ceny indických dovozov.
- 249 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že závery Rady sa nezakladajú na samotnej úvahe o tom, že indické dovozy mohli získať podstatný podiel na trhu stratený taiwanskými vývozcami. V každom prípade žalobkyňa pripúšťa, že podiel získaný indickými dovozmi bol porovnateľný s podielom získaným, pomerne, výrobcami Spoločenstva a súhrnom výrobcov z ostatných tretích krajín.

250 Okrem toho, ak by sa mala pripomienka žalobkyne vykladať v tom zmysle, že inštitúcie neskúmali dostatočne účinky dovozov pochádzajúcich z Hong Kongu, Švajčiarska a Číny, takéto tvrdenie nemôže uspieť. Z odôvodnenia č. 121 napadnutého nariadenia, nespochybneného žalobkyňou, vyplýva, že dovozy s pôvodom v Indii boli objemovo päť až šesť ráz vyššie než dovozy s pôvodom v každej z troch predmetných krajín a že tieto posledné menované dovozy mali individuálne na trhu počas obdobia prešetrovania podiel vo výške 2 %, zatiaľ čo podiel indického výrobcu bol 9 %. Rada sa teda mohla v každom prípade domnievať, že dovozy z týchto tretích krajín neboli v prejednávanej veci dostatočne významné na to, aby prerušili príčinnú súvislosť.

251 V dôsledku toho štvrtému žalobnému dôvodu nemožno vyhovieť.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 ods. 6 a 7 základného nariadenia, pokiaľ ide o skúmanie účinkov protisúťažného správania majiteľa ochranných znáмок

Tvrdenia účastníkov konania

252 Žalobkyňa uvádza, že v rámci správneho konania priemyselné odvetvie Spoločenstva tvrdilo, že majiteľ ochranných znáмок uvádzaných na CD-R zneužíval svoje dominantné postavenie tým, že fakturoval neprimerané licenčné poplatky. Odmietnutím tohto tvrdenia v odôvodnení č. 135 napadnutého nariadenia z jediného dôvodu, že toto tvrdenie nebolo potvrdené formálnym rozhodnutím orgánmi poverenými dohľadom nad hospodárskou súťažou, inštitúcie Spoločenstva porušili článok 8 ods. 6 a 7 základného nariadenia, ako ich vykladajú rozsudky Súdneho dvora z 11. júna 1992, Extramet Industrie/Rada (C-358/89, Zb. s. I-3813) a Súdu prvého stupňa z 19. septembra 2001, Mukand a i./Rada (T-58/99, Zb. s. II-2521).

- 253 Komisia si bola vedomá tohto tvrdenia o zneužití dominantného postavenia, pretože, ako vyplýva z jej tlačového komuniké z 3. augusta 2003, v čase prijatia napadnutého nariadenia bolo vyšetrovanie týkajúce sa tohto porušenia pravidiel hospodárskej súťaže v konečnej fáze.
- 254 Pokiaľ ide o posúdenie účinkov licenčných poplatkov vykonané v odôvodnení č. 134 napadnutého nariadenia, toto posúdenie nepostačuje na odmietnutie uvádzaných účinkov zneužívania dominantného postavenia, a najmä účinkov neprímeraných licenčných poplatkov. Po prvé, možnosť, že indický vývozca mohol rovnako utrpieť ujmu z dôvodov neprímeraných licenčných poplatkov, nie je relevantná na účely posúdenia ujmy utrpenej priemyselným odvetvím Spoločenstva. Po druhé, hoci rentabilita priemyselného odvetvia Spoločenstva bola v roku 1999 vyššia v čase, keď už licenčné poplatky boli uplatniteľné, toto nevylučuje, že tieto licenčné poplatky prispeli k ujme počas obdobia prešetrovania. Po tretie, pripomienka Rady, podľa ktorej tlak na zníženie cien bránil priemyselnému odvetviu Spoločenstva preniesť náklady licenčných poplatkov na spotrebiteľov, nie je relevantná. Inštitúcie Spoločenstva mali skúmať, či by v prípade absencie neprímeraných licenčných poplatkov priemyselné odvetvie Spoločenstva stále utrpelo ujmu. Okrem toho, hoci by náklady priemyselného odvetvia Spoločenstva boli umelo vysoké z dôvodu neprímeraných licenčných poplatkov, analýza podhodnotenia cien v prejednávanej veci nie je presná.
- 255 Rada tvrdí, že detailne skúmala dopad licenčných poplatkov, ako aj údajné protisúťažné správanie v odôvodneniach č. 134 a č. 135 napadnutého nariadenia, hoci toto konanie nebolo nikdy potvrdené. Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Rada odmietla túto skutočnosť z dôvodu absencie formálneho rozhodnutia, sa teda zakladá na mylnom výklade napadnutého nariadenia.
- 256 Tvrdenia o protisúťažnom správaní sa týkali určenia sumy licenčných poplatkov. V tejto súvislosti, keďže licenčné poplatky boli platené výrobcami tak zo Spoločenstva, ako aj indickými výrobcami, ich platenie nemôže vysvetľovať rozdiel v cenách. Navyše priemyselné odvetvie Spoločenstva malo zaplatiť licenčné poplatky

tak v roku 1999, keď jeho rentabilita bola najvyššia, ako aj v roku 2000 a počas obdobia prešetrovania, keď jeho rentabilita bola záporná. Teda v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, otázka, či priemyselné odvetvie Spoločenstva utrpelo ujmu z dôvodu údajne neprimeraných licenčných poplatkov, nie je relevantná na účely posúdenia príčinnej súvislosti v prejednávanej veci, pretože je nemožné, aby jediný ukazovateľ zhodný pre všetkých účastníkov trhu mohol prerušiť príčinnú súvislosť. Rada však napriek tomu v odôvodnení č. 135 uviedla, že tvrdenie o konaní obmedzujúcim hospodársku súťaž nebolo potvrdené žiadnym formálnym rozhodnutím.

257 Rada poznamenáva, že okolnosti prejednávanej veci sa líšia od okolností už citovaného rozsudku Mukand a i./Rada. Skutočnosti týkajúce sa konania, ktoré sa prejednáva, neboli nikdy preukázané, neexistuje automatická spojitosť medzi namietaným konaním a cenou predmetného výrobku a toto konanie ovplyvnilo aj dotknutého vývozcu.

258 Pokiaľ ide o tlačové komuniké Komisie pripojené k replike, Rada poznamenáva, že žalobkyňa neuviedla dôvod, prečo ho nepredložila so žalobou v súlade s článkom 48 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Okrem toho predmetné komuniké spomínalo nahrané CD a nie CD-R, a netýkalo sa ani zneužitia dominantného postavenia, ani platenia neprimeraných licenčných poplatkov namietaných žalobkyňou.

259 CECMA tvrdí, že inštitúcie neboli povinné skúmať predmetné tvrdenia v zmysle článku 8 ods. 7 základného nariadenia. Na jednej strane namietané konanie ovplyvňovalo rovnakým spôsobom výrobcov Spoločenstva a svetových výrobcov. Toto konanie teda nebolo povahy ovplyvňujúcej hospodársku súťaž medzi výrobcami z tretích krajín a výrobcami Spoločenstva. Na druhej strane namietané protisúťažné správanie nepredstavovalo známy ukazovateľ.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 260 Podľa ustálenej judikatúry pri určovaní ujmy majú inštitúcie Spoločenstva povinnosť skúmať, či ujma, ktorú zamýšľajú určiť, skutočne vyplýva z dovozov, ktoré boli predmetom dumpingu alebo subvencií, a vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných ukazovateľov, a najmä ujmu, ktorá má svoj pôvod v konaní obmedzujúcom hospodársku súťaž, ktoré sa týka výrobcov Spoločenstva [rozsudky Extramet Industrie/Rada, už citovaný, bod 16, a Mukand a i./Rada, už citovaný, body 39 a 40].
- 261 V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že priemyselné odvetvie Spoločenstva, ktoré podalo podnet, vo vyjadrení zo 7. januára 2003 uvádzalo, že spoločnosť, ktorá je majiteľom ochranných známkov uvádzaných na CD-R, zneužívala svoje dominantné postavenie fakturovaním neprímeraných licenčných poplatkov, a že jeden európsky výrobca sa stiahol z trhu v dôsledku súdneho sporu s touto spoločnosťou. Priemyselné odvetvie vyslovilo túto pripomienku v odpovedi na tvrdenie žalobkyne, že miera podpory podnetu v zmysle článku 10 ods. 8 základného nariadenia klesla pod prah požadovaný na začatie prešetrovania. Žalobkyňa formulovala rovnakú pripomienku v priebehu prešetrovania a tvrdila, že účinky namietaného protisúťažného správania spočívajúceho v určení neprímeraných licenčných poplatkov predstavujú ukazovateľ, ktorý je potrebné skúmať v rámci určenia ujmy.
- 262 V rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že Rada opomenula skúmať tento ukazovateľ a obmedzila sa v odôvodnení č. 135 napadnutého nariadenia na konštatovanie, že predmetné tvrdenie nebolo potvrdené žiadnym formálnym rozhodnutím vyplývajúcim z vyšetrovania orgánov poverených dohľadom nad hospodárskou súťažou.
- 263 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že z odôvodnenia č. 135 napadnutého nariadenia nevyplýva, že inštitúcie Spoločenstva skutočne skúmali otázku, či stanovená ujma nevyplýva z namietaného protisúťažného konania.

- 264 Hoci toto odôvodnenie teda nepostačuje na účely vylúčenia účinkov ukazovateľa uvádzaného žalobkyňou, je potrebné poznamenať, že otázka, či Rada neopomenula zobrať do úvahy predmetné účinky, musí byť napriek tomu skúmaná vo vzťahu k celkovému odôvodneniu prijatému v rámci napadnutého nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Koyo Seiko/Rada, už citovaný, bod 79).
- 265 Rada teda tvrdí, že zoberala do úvahy tento ukazovateľ v odôvodnení č. 134 napadnutého nariadenia. Z predmetného odôvodnenia vyplýva, že Rada skúmala všeobecne účinky platenia licenčných poplatkov vyplývajúcich z ochranných znáмок a konštatovala, že tento ukazovateľ nie je spôsobilý prerušiť príčinnú súvislosť v prejednávanej veci. Rada tvrdí, že týmto konštatovaním rovnako odpovedala na tvrdenia, podľa ktorých licenčné poplatky boli neprimerané a predstavovali protisúťažné konanie.
- 266 V tejto súvislosti, hoci odôvodnenia č. 134 a č. 135 sú uvedené pod rozdielnymi nadpismi, a to „Licenčné poplatky“ a „Iné faktory“, z tvrdení účastníkov konania vyplýva, že sa obe týkajú tej istej skutočnosti uvedenej v spise vzťahujúcej sa na úhradu licenčných poplatkov. Okrem toho tieto dve odôvodnenia nasledujú po sebe, z čoho vyplýva, že ich spojený výklad diktuje štruktúra napadnutého nariadenia.
- 267 Je teda potrebné zohľadniť konštatovania vykonané v odôvodnení č. 134 pri skúmaní, či Rada vylúčila prípadnú ujmu vyplývajúcu z protisúťažného konania namietaného žalobkyňou.
- 268 V prvom rade žalobkyňa napáda relevantnosť predmetných konštatovaní námietkou, že inštitúcie mali posudzovať účinky licenčných poplatkov presným spôsobom na to, aby prijali záver, že aj v prípade absencie neprimeraných licenčných poplatkov by priemyselné odvetvie Spoločenstva utrpelo ujmu.

- 269 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že na účely vylúčenia účinkov vyplývajúcich z vonkajšieho ukazovateľa sú inštitúcie Spoločenstva povinné skúmať, či sú predmetné účinky spôsobilé prerušiť príčinnú súvislosť medzi predmetnými dovozmi a ujmou spôsobenou priemyselnému odvetviu Spoločenstva (pozri bod 232 vyššie). Toto skúmanie nepredpokladá nevyhnutne určenie presných účinkov predmetného ukazovateľa. Postačuje, aby inštitúcie Spoločenstva zistili, že napriek takémuto vonkajšiemu ukazovateľu bola ujma spôsobená predmetnými dovozmi značná.
- 270 V prejednávanej veci Rada poznamenala, že indické dovozy spôsobili priemyselnému odvetviu Spoločenstva značnú ujmu vyplývajúcu najmä z podhodnotenia cien Spoločenstva. Rada poznamenala, že dokonca ak by licenčné poplatky mali negatívny vplyv na zisky priemyselného odvetvia Spoločenstva, tento ukazovateľ ovplyvňujúci všetkých výrobcov na trhu bol prítomný v roku 1999 predtým, ako sa dovozy stali významnými. Negatívny vývoj situácie výrobcov Spoločenstva od roku 1999 teda nemožno pripísať tomuto ukazovateľu. Vzhľadom na tieto skutočnosti nebolo iracionálne, keď sa Rada domnievala, že platenie licenčných poplatkov nemohlo mať dopad na ujmu spôsobenú subvencovanými dovozmi.
- 271 Rada dôvodne tvrdí, že skúmanie otázky, či licenčné poplatky boli neprimerané z dôvodu protisúťažného konania majiteľa ochranných známk, nemôže v žiadnom prípade viesť k spochybneniu jej záveru uvedeného vyššie.
- 272 Je tiež potrebné poznamenať, že na rozdiel od situácií uvedených v konaniach, ktorých sa týkali už citované rozsudky Extramet a Mukand a i./Rada, v tejto veci namietaná prax obmedzujúca hospodársku súťaž nie je pripísateľná konaniu výrobcov Spoločenstva. Na účely posúdenia účinkov tohto predmetného ukazovateľa teda inštitúcie Spoločenstva nie sú povinné skúmať, či priemyselné odvetvie Spoločenstva samo neprispelo k utrpenej ujme.

- 273 V druhom rade žalobkyňa s odvolaním sa na už citovaný rozsudok Mukand a i./Rada tvrdí, že ujma určená podhodnotením cien nebola správne posúdená, ak ceny Spoločenstva boli umelo zvýšené z dôvodov neprimeraných licenčných poplatkov.
- 274 Je potrebné pripomenúť, že okolnosti veci, na ktorú sa vzťahoval už citovaný rozsudok Mukand a i./Rada, sa týkali konania ovplyvňujúceho ceny Spoločenstva, ale nie ceny dovozov. V prejednávanej veci Rada zistila, že predmetné licenčné poplatky musia platiť všetci výrobcovia, vrátane žalobkyne. Žalobkyňa nespochybnila tento skutkový údaj.
- 275 Rada sa teda mohla v odôvodnení č. 134 napadnutého nariadenia domnievať, že predmetný vonkajší ukazovateľ nemôže vysvetliť rozdiel medzi cenami Spoločenstva a indickými cenami, a že preto nemá vplyv na skutočnosti zohľadňované pri výpočte úrovne podhodnotenia. Dokonca aj za predpokladu, že by licenčné poplatky boli neprimerané z dôvodu protisúťažného konania, tento ukazovateľ nemôže ovplyvniť toto posúdenie.
- 276 S prihliadnutím na tieto údaje je potrebné domnievať sa, že žalobkyňa nepreukázala, že Rada opomenula pri posudzovaní ujmy vylúčiť účinky vyplývajúce z namietaného protisúťažného konania.
- 277 Za týchto okolností nie je potrebné vyjadriť sa k prípustnosti skutkového údaja predloženého žalobkyňou v replike, a to k tlačovému komuniké Komisie z 3. augusta 2003 opisujúcemu prešetrovanie súvisiace s uplatňovaním článkov 81 ES a 82 ES na štandardnú dohodu týkajúcu sa ochranných znáмок uvádzaných na určitých typoch CD. V konečnom dôsledku z tvrdení žalobkyne vyplýva, že túto skutočnosť uvádza na podporu jej tézy, podľa ktorej bol predmetný ukazovateľ inštitúciám Spoločenstva známy. Naopak, žalobkyňa nevysvetlila, ako toto komuniké môže viesť k podpore tvrdenia, podľa ktorého tento ukazovateľ prerušil v prejednávanej veci príčinnú súvislosť.

278 Preto piatemu žalobnému dôvodu nemožno vyhovieť.

279 Z vyššie uvedeného vyplýva, že je potrebné zamietnuť žalobu v celom jej rozsahu. V dôsledku toho nie je potrebné vysloviť sa k subsidiárne formulovaným návrhom Rady.

O trovách

280 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalovaná navrhla zaviazat' žalobkyňu na náhradu trov konania a žalobkyňa nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania.

281 Komisia znáša svoje vlastné trovy konania podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku.

282 Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa nariadiť, že vedľajší účastník konania, iný ako členské štáty a inštitúcie Spoločenstva, znáša svoje vlastné trovy konania. V tomto prípade a najmä vzhľadom na skutočnosť, že pripomienky CECMA, ktorá vystupovala v postavení združenia zastupujúceho záujmy predmetného priemyselného odvetvia Spoločenstva, neobsahovali rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k tvrdeniam Rady, Súd prvého stupňa považuje za spravodlivé, aby CECMA znášala svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Žalobkyňa znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj nahradí trovy konania žalovanej.**
- 3. Vedľajší účastníci znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Legal

Lindh

Vadapalas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 4. októbra 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

H. Legal

Obsah

Právny rámec	II - 3920
Okolnosti predchádzajúce sporu	II - 3924
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 3926
Právny stav	II - 3928
O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 5, článku 7 ods. 3 a článku 11 ods. 1 základného nariadenia a na nesprávnom posúdení obvyklej doby odpisovania investičného majetku	II - 3929
Úvodné pripomienky	II - 3929
O posúdení skutočností týkajúcich sa doby odpisovania (prvá časť žalobného dôvodu)	II - 3930
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3930
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3932
O zatriedení investičného majetku do kategórie foriem a o nezohľadnení informácií vyplývajúcich z účtovných výkazov žalobkyne (prvá a druhá výhrada druhej časti žalobného dôvodu)	II - 3937
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3937
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3939
O zohľadnení rentability a investícií žalobkyne (tretia výhrada druhej časti žalobného dôvodu)	II - 3943
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3943
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3944
O použití metódy degresívneho odpisovania (štvrtá výhrada druhej časti žalobného dôvodu)	II - 3947
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3947
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3948
O údajne svojoľnej povahe výpočtu (piata výhrada druhej časti žalobného dôvodu)	II - 3950
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3950
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3951
	II - 3993

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o posúdenie obvyklej doby odpisovania investičného majetku	II - 3952
Tvrdenia účastníkov konania	II - 3952
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3954
O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 8 ods. 2 a 6 základného nariadenia, pokiaľ ide o skúmanie skutočností týkajúcich sa určenia ujmy a príčinnej súvislosti	II - 3957
Úvodné pripomienky	II - 3957
O metóde použitej na porovnanie ekonomických tendencií (prvá výhrada)	II - 3958
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3958
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3962
O posúdení úrovne zásob (druhá výhrada)	II - 3969
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3969
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3969
O posúdení cien dovozov (tretia výhrada)	II - 3970
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3970
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3972
O posúdení pozitívnych a negatívnych tendencií (štvrtá výhrada)	II - 3973
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3973
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3975
O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení pri uplatňovaní článku 8 ods. 6 a 7 základného nariadenia, pokiaľ ide o skúmanie účinkov dovozov s pôvodom v Taiwane	II - 3977
Tvrdenia účastníkov konania	II - 3977
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3979
O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 ods. 6 a 7 základného nariadenia, pokiaľ ide o skúmanie účinkov protisúťažného správania majiteľa ochranných známk	II - 3984
Tvrdenia účastníkov konania	II - 3984
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3987
O trovách	II - 3991